

ÇETMİ'nin SESİ

YIL:3

SAYI:13

OCAK-ŞUBAT

GÖZÜ,KULAGI,NABZI

Farklı Dünyaların
Geçiş Noktası

MEVLANA KONFEKSYON

TEL: 243 58 31

ÇETMİ'nin SESİ

Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim

Kültür ve Yardımlaşma

Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İş. MÜD.

İbrahim TIKIR

Tel: 0.332. 351 79 44

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186

KONYA

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

YusuŖ AVCI

YAYIN KURULU

Mehmet BALCI

Abdurrahman ÖNDER

Nurettin ÖZEL

Hasan UYSAL

Niğmetullah UÇAR

Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ

ANTALYA : Mustafa ÖGÜT

İZMİR : Ahmet ASLAN

ANKARA : Enver ÖZEL

İSTANBUL : Kerim TIKIR

BURSA : Mahmut UÇAR

FRANSA : Eyyüp AKBOĞA

ÇETMİ : Hüseyin GÜÇLÜ

ABONE VE REKLAM İÇİN

BANKA HESAP NUMARASI

İbrahim TIKIR

VAKIFBANK MERKEZ ŞUBESİ

Hesap Cinsi : Faizsiz 2031013

Çet. E. K. Y. V.

Rampalı Çarşı Kat : 2 No 186 Vakıflar /KONYA

Hesap Cinsi : Döviz 4031015

Çet. E. K. Y. V.

GRAFİK & BAŞKI

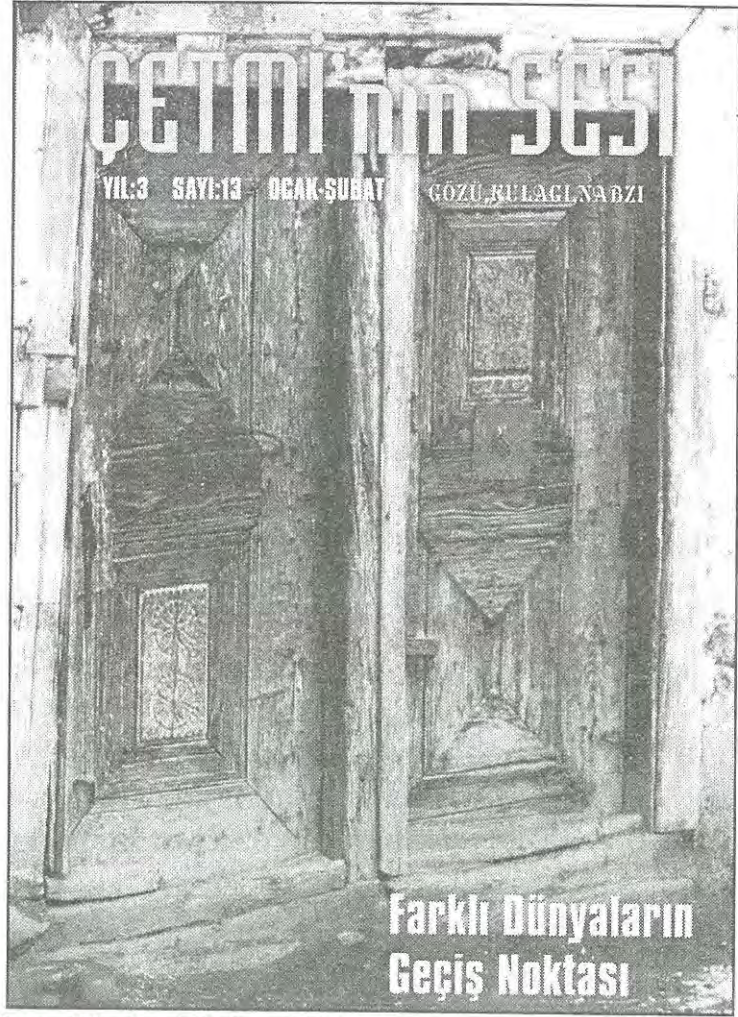
Anı Ofset

Kalecik Mah. Altunbay Sokak

T.H.K. Pasajı Kat : 2 KONYA 0

Tel : (0.332) 350 42 21

Fax : (0.332) 350 17 04

Sayı :13 Ocak/Şubat 2000

Selam ile - YusuŖ AVCI.....	2-3
Ramazan Ayı'at'la Ropörtlaj	4-5
Kurban Vecibesi ve Kurban Bayramı	6-7
Özledim (Şiir) - Nimetullah UÇAR.....	8-9
İntizar - Hüseyin VAROL	10-11
Sona ve Başlangıca Doğru Yolculuk - Nurettin ÖZEL	12-14
Sebepleri - Mesnevi.....	15
Gündem - H. Alp ÖZEL	16
Göçmen Kuşlar - (Şiir - Hatıra) M. İslamoğlu.....	17-18
Bir Hatıra - Dr. Ali ÖZEL	19-20
Memleket İsterim - (Şiir)	21
Selam Analara	22
Bağcılık / Mehmet Akif AVCI.....	23
YusuŖ AKBAY	24
Garip (Şiir)	25
Kabe	26-28
Çocuk Sayfası	29-30
Bulmaca Sayfası.....	31
Haberler.....	32

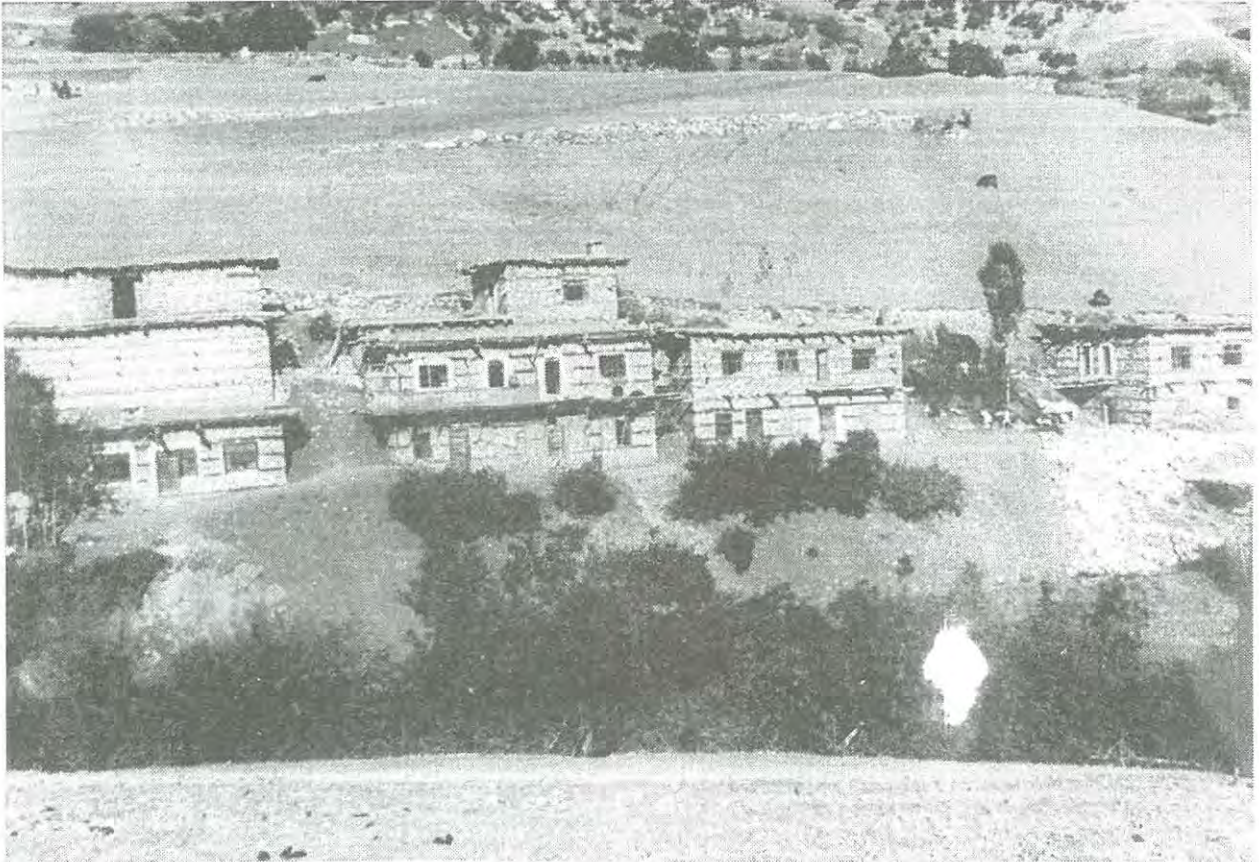
SELAM İLE

Yusuf AYCI

Değerli okuyucularımız dergimiz bu sayısıyla birlikte 3. yılına girmiş bulunuyor. Böylesine güzel bir çalışmanın günümüze kadar gelmesinde emeği geçen bütün herkese teşekkürü bir borç biliyoruz. Yerel bir dergi olarak Çetmi'nin Sesi 2 yıl boyunca Çetmi'nin, Çetmili'nin sesi olmuştur. 2000 yılıyla birlikte 3. yılına giren dergimiz bütün olumsuz şartlarda dahi sizlere ulaştırılmaya çalışılmıştır. Bundan böylede daha düzenli ve

eksiksiz ulaştırma gayretinde olacağız. Dergimize yazı, şiir, fotoğraf göndererek, abone olarak reklam vererek, velhasılı maddi manevi katkılarını esirgemeyen dostlara da şükranlarımızı sunuyor ilgilerinin devamını bekliyoruz.

Değerli okuyucularımız dergimizin yayına hazırlandığı ve kurban bayramı atmosferine girdiğimiz şu günlerde dünyada yaşanan bazı gelişmeler bizleri derinden etkilemiştir.

Özellikle Çeçenistan'daki mazlum Çeçen Halkının durumu. Bir halkı yeryüzünden silercesine katliamlar, sürgünler yapan, aç, susuz bırakan ve dondurucu soğukta mazlum insanları ölüme terkeden, Ruslara karşı ses çıkarmayan sözde insan hakları savunucuları bir yana "kardeşinin ayağına batan dikenin acısını sende duymalısın" diyen Hz Muhammet (as)'in ümmeti olarak İslam aleminin sessizliği tepkisiz kalışı gerçekten insanın içini burkmakta. Böylesi bir tepkisizlik hür olmayan bir yürekten çıkacak duanın birilerini kurtarmaya yetmeyeceğiyle açıklanabilir. Kendisinin ne olduğunun farkında olmayan bir insandan fazla bir şey beklenemez.

Yüreği hür yüreği başkalarınca işgal edilmemiş yüreği kardeş sevgisi dolu müslüman kardeşlerime sesleniyorum. Çeçenistan'daki müslüman kardeşlerimiz bütün İslam Alemine yaptıkları çağrıda kendilerine Allah'ın rahmet edip zafer nasip etmesi için dualar etmemizi istiyorlar. Bunu söylerken bile "Allah'ın sizi sonsuz rahmetiyle kuşatmasını diliyoruz" diyen kardeş sevgisi iliklerine kadar işleyen bu kutlu insanların kurtuluşu için dualar edelim.

Böylesi bir ortamda diyecek fazla bir şey bulamıyorum.

**Kurbanların Bayramı
Kutlu olsun...**

Vakıf Başkanı Ramazan Ayvat'la Raporaj

Sayın Başkanım kendinizi tanıttirmisiniz ?

Ramazan Ayvat : 20.01.1938 yılında Çetmi Köyünde doğdum. İlk Okulu 1952 yılında Çetmi İlkokulunda bitirdim. 1955 senesinde Konya'ya gittim. Mehmet Önder, Bahattin Çizer nezaretinde 2 sene kadar Konya, Ereğli, Ilgın ve Niğde'de çalıştım. Şehirle ilk tanışmam böyle oldu. Şehrin parlak ışıkları bizi cazibesine aldığı için şehre göçme arzusu içimize yer etti. Bu arzuyla hemşehrilerimle beraber Antalya'ya çalışmaya gittim. İki kış sezonu bu çalışmayı sürdürdüm, fakat işçilikteki sıkıntı yüzünden Cenab-ı Hakk'a başka bir kapıda rızık vermesi için halisane bir dua ettim. Bunun üzerine köyden ilk olarak Karaman'a 1959 yılı 29 Mart'ta göç ettim. 2 sene kadar Karaman'da seyyarlık yaptım. Burada bir istikrar bulamayınca merkezi bir şehir olan Mevlana Diyarı Konya'ya 1961 yılında göç ettim. Konya'da yine seyyar tuhafiyeciliğe

başladım. Bu çileli seyyarlık 1968 yılına kadar devam etti. 1968 yılında Kapu Camii kible karşısında bir dükkan açmayı Allah bize nasib etti. Gerek seyyarlıkta gerek dükkancılık esnasında pek çok hemşehrimin ticarete atılmasına ve Köyden göç etmesine vesile oldum. 1996 yılında çilelerle dolu ticari hayatımı dükkanı devrederek ve birinide oğlum Şeref Ayvat'a aktararak noktaladım. Bundan sonra kasabayada bir ev yaptırarak memleketime olan yakınlığımı perçinledim. Şu anda bazen köyde bazen Konya'da emekliliğimi geçirmekteyim. Daha önceki yıllarda bir kez teşebbüse rağmen kuruluşu 1995 yılında tamamlanan Çetmililer Vakfına 1997 yılında yönetim kurulu üyesi, 11.01.1999'da da başkanlığa getirildim. Şu anda bu görevi sürdürmekteyim

1999 yılında yaptığınız hizmetler hakkında bilgi verirmisiniz ?

Ramazan Ayvat : Önceki yıllarda devam eden öğrenci burslarına eksiksiz devam ettik. Vakfımıza Rampalı Çarşı, 2 kat 186 nolu dükkanı kazandırdık.(Mülkiyeti Vakfımıza aittir). Zor durumda olan 12 hemşehrimize bir kereye mahsus olmak üzere 50'şer milyonluk yardımlar verdik. Çetmililer gününü aynı heyecanı ile 1999 yılında da düzenledik. Çetminin Sesi Dergimiz, Çetminin nabzını tutmaya devam etti. Şu anda 12. sayı çıktı ve gelecek sayılar devam edecek.

2000 Yılında ki hedefleriniz nelerdir ?

Ramazan Ayvat : 1999 yılı faaliyetlerinden olan öğrenci bursları zor durumda olan yardımlar ve geleneksel hale gelen Çetmililer Günü imkanlar ölçüsünde daha iyi durumda devam edecek. Bunun yanında yapılacak olan hizmetler maddi imkanlara bağlı olduğundan Vakfımız gelirini belirli bir düzeye çıkarabilir-

sek hizmetler o zaman Yönetimle görüşülüp karara bağlanabilir.

Çetminin Sesi hakkındaki düşünceleriniz nelerdir ?

Ramazan Ayvat:Bütün tenkitlere ve eleştirilere rağmen Çetminin Sesi daha güür çıkmaya devam edecektir. Fakat bu hususta Başkan olarak benimde hemşehrilerimden isteklerim var.

-İmkanı olan hemşehrilerilerin mutlaka dergiye abone olmaları.

- Eli kalem tutanların makale, fıkra, hatıra, şiir vb. malzeme ile dergimizi renklendirmeleri

-Çizim yapabilen ve yeteneği olanların fotoğraf, karikatür vb. malzeme ile dergimizi renklendirmeleri.

- Kırıcı değil yapıcı istek ve arzularını yönetime ulaştırmaları.

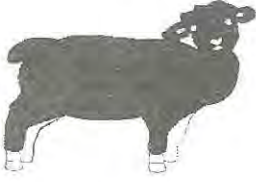
- İş yeri ve sanat sahibi olanların rek-

lamlarıyla dergimize katkıda bulunmaları.

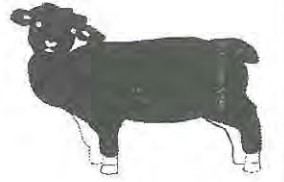
Son olarak söylemek istediğiniz şeyler var mı ?

Ramazan Ayvat : Vakfın Başkanı olarak birlik ve beraberliğe her zaman-kindenden daha fazla ihtiyacımız olduğunu bir kez daha vurgular, duyulan haberlerin kaynağını araştırarak değerlendirmelerini, zanla hareket ederek yanlış yollara sapmamalarını istirham ederim. Şu anda içinde bulunduğumuz 2000 yılının ve yaklaşmakta olan Kurban Bayramı'nın hemşehrilerimize, milletimize, İslam alemine ve tüm insanlığa hayırlar getirmesini Cenabı Allah'tan niyaz ederim saygılarımla.

KURBAN VECİBESİ VE KURBAN BAYRAMI

Değerli okuyucularımız:

Sizlere bu sayımızda yaklaşmakta olan kurban ve kurban bayramı hakkında bilgi vermeye çalışacağım. Cenab-ı Hakk rızasına ve kitabına uygun ifade ve istifadeyi cümlemiz hakkında müesser eylesin.

Kurban mali bir ibadet olup cenabı hakkın rızasına yakınlık kazanmak için ifa olunmaktadır. Kurban Hanefi mezhebine göre vaciptir. Çünkü Cenab-ı Hakk Kevser suresinin ikinci ayetinde "Rabbin için namaz kıl, kurban kes " buyrulmaktadır. Allah'ü Tealanın bu emri Kurban vazifesinin vacip olmasını gerektirir. Bu mükellefiyetin vacip olduğunu gösteren ikinci bir delile şu Hadisi Şeriftir. "Kimin mal genişliği olurda kurban kesmezse sakın bizim namazgahımıza yaklaşmasın." Dini esaslar tetkik edilecek olursa görülecektir ki bu gibi korkutucu ifadeler ancak vacipler için vaki olmuştur.

Kurbanın kesilme vakti zilhicce ayının onuncu günüdür. Bayram namazı kılınan yerlerde kurbanın namazdan sonra kesilmesi gerekir. Sevgili Peygamberimiz bir hadislerinde "Sizden kim kurbanını namazdan önce kesmiş ise kurbanını iade etsin, kimde kesmemiş ise Allah'ın adıyla boğazlasın" buyuruyor. Hadiste kurbanın iade edilmesinin emredilmiş olması, bu ibadetin vacip oluşunun delili kabul edilmektedir.

Bir kimseye kurbanın vacip olması için dört şart aranmaktadır;

1. Müslüman olmak
2. Mukim olmak
3. Hür olmak
4. Zengin olmak

Bu dört şartı taşımayan kimseye kurban vacip. Çünkü gayrimüslim ibadete ehil değildir olmadığı için, misafir yolculuk sırasında kurban kesmekle meşgul olsa yoldan kalacağı için, kölenin mal edinme hakkı olmadığı için, fakirin malı bulunmadığı için kurban vacip değildir.

Kurban edilecek, devenin 5 yaşını, sığırın 2 yaşını koyunun ve keçinin 1 yaşını doldurması lazımdır. Koyun cinsinde şartlı olarak istisnai bir durum vardır. Altı ayını doldurmuş anasından ayrılamayacak kadar cüsseli bir kuzuda kurban edilebilir. Keçi için böyle bir mücade yoktur.

Hz. Adem'in iki oğlu Habil ve Kabil, Cenab-ı Hakk'a yakınlığa vesile olması için kurbanlık hazırladılar.

Habil bir koç Kabil ise bir kucak başak hazırladı. Habil'in kurbanlığı kabul olunup semaya kaldırıldı. Kabil'inki kabul olunmadı. Buna öfkelenen Kabil kardeşine "Seni öldüreceğim"dedi. Habil "Beni öldürme, ben bir hıyanette bulunmadım. Benim kurbanımın kabul olunmasında şahsımın bir hatası yoktur" dedi ise de söz dinlemeyen Kabil, kardeşini öldürdü.

İbrahim (as) Hz. İsmail'i kurban etme im-

tihanına tabii tutulduğunda, Cebrail (as) cennette otlamakta olan Habilin koçunu fidyeye olarak getirdi. (sure-i Maide) Kurbanın İbrahim(as) bir sünneti olduğu hadisi şeriflerde de belirtilmektedir. Cenab-ı Hakk rızası için kesilecek hayvanın ayıplardan ve kurban edilmesine engel teşkil eden körlük, topallık, dişlerinin dökülmüş, boynuzunun kırılmış olması gibi arızalardan uzak olmasına dikkat etmeliyiz. Ayrıca sünnete uygun özellik ve güzelliğe sahip olmasını dikkate almalıyız. Bu hususa ışık tutan bir hadisi şerif şöyledir. "Kurbanların faziletçe en üstünü, değerce en pahalı olanı ve vücutça en semizidir. Kesim usulünü bilenler kurbanını kendisi kesmelidir. Sünnete uygun olanı budur. Bilmeyenler ise birine emrederek vekalet yolu ile kestirmelidir. Kurban kesmekte kullanılacak bıçak büyük, iyi belenmiş olmalıdır. Kesmek üzere yatırılmış hayvanın gözü

önünde bıçak bilenmemelidir. Alemlere rahmet olarak gönderilen peygamberimiz (SAV) böyle yapan bir kimseyi görmüş. Kesilecek hayvan gözünün ucu ile bakıyor o kimsede bıçağını biliyordu. Rasulu Ekrem bu işi daha önce yapamaz mıydın. Onu iki kez öldürmek mi istiyorsun diye ikaz etmiştir.

Cenab-ı Hakk keseceğimiz kurbanları dini hükümler içinde kesmeyi cümlemize nasip eylesin. Mübarek bayram günlerini seviniş, fakirleri ve akrabalarımızı sevindirecek geçirmeyi hepimize nasip etsin. Hemşehrilerimizin mübarek kurban bayramını tebrik eder Alemler İslam'a hayırlar getirmesini Cenab-ı Hakk'tan niyaz ederim.

HAZIRLAYAN
Hasan BALCI

ÖZLEDİM

*Ruhumu sınısıcak özlemi sardı
Geçen günlerimin hayali kaldı
Gönlüm eskilere, maziye daldı
Ben ömrümün geçmişini özledim*

*Bahar vakti göçülüirdü yaylaya
Cingillaklar kurulurdu tarlaya
Guşluk vakti gidilirdi ılkıya
Davarların hoş sesini özledim*

*Çiçekler süslüyor yeşil dağları
Unutmak mümkün mü güzel baharı
Torbaya doldurup o oğlakları
Koyununu, keçisini özledim*

*Kara sabanına koş öküzleri
Ekin arasında güt geceleri
Akşam gün batımı sabah seheri
Tarlaları sürmesini özledim*

*Bahar günüü sağınak yağan yağmuru
Tarlalarda, yollardaki çamuru
Dağbaşında ekmek olan hamuru
Boz bulanık sellerini özledim*

*Çeşme başlarında yarpuzu kokar
Mevsimler güzeldir en hoşu bahar
Her tarafta renk renk çiçekler açar
Şalbasını çiğdemini özledim*

*Yüksek yaylaların yamacında kar
Karlı yamaçlarda sarı çiçek var
Yağmurlardan sonra çıkıyor mantar
Deresini tepesini özledim*

*Yazın sıcağında ekin biçmeyi
Serinleten dinlendiren gölgeyi
Eynerin başında ekmek yemeyi
Soğuk sulu testisini özledim*

*Bahar vakti gider çiçek toplardık
Karlar üzerinde oynar kayardık
Yağmurlardan sonra çıkıyor mantar
Deresini tepesini özledim*

*Düğenin yerini patozlar almış
Katırın yerine kamyonlar varmış
Malama harmanda bir gün kalırmış
Günler süren çilesini özledim*

*Önüimde davarlar belimde azık
Kuru ekmeğime su olur katık
Dağlarda söylenen türküler yanık
Uzun hava çekmesini özledim*

*Bahçede bostanı top tomatayı
İsli tencerede pişen baklayı
Darı ütmek için ateş yakmayı
Bahçesini deresini özledim*

Güzün bağbozumu üzüm toplayıp
Şırayı bolundan tavaya katıp
Altına odunla ateşi yakıp
Koyuşmacı pekmezini özledim

Kış gününü soğukta yağan karlarda
Yolumu şaşırıp sisli dağlarda
Akşam geç vakitte kalarak darda
Dağdan köye gitmesini özledim

Karların üstüne kalbur kurardık
Fare tuzakıyla serçe tutardık
Kekliğe tavşana tüfek atardık
Kar yağarken gezmesini özledim

Kış akşamlarında olur dekecik
Odada fefene yapardı gençlik
Düğünler bayramlar bir başka şenlik

Gündüzünü gecesini özledim
Arife gün ikindi tüm cemaatle
Kur'an okunurken dolar musalla
Anılır ölümler bir Fatihayla
Mezarlığa girmesini özledim

Çocuklar ahaba ülü dağıtır
Bayramda mahalle dama toplanır
Bütün akrabaya sorulur hatır
Bayramlaşıp gezmesini özledim

Bayramlar bayrama hiç benzemiyor
Günlük yaşam bize huzur vermiyor
Gönül hayalinden vazgeçemiyor
Gençliğimin her şeyini özledim

Niğmetullah UÇAR
Korkuteli 05.04.1995

İNTİZAR

Hüseyin VAROL

İşimin olmadığı bir zamanda Abdurrahman abi geldi. Hüseyin ne yapıyorsunuz çalışıyormusunuz dedi. Abi işim yok boşdayım dedim. Öyleyse bir yıkım işi var gelin çalışalım. Olur abi neden olmasın. Bu Abdurrahman abi Konya Akşehir'den birisi, orta boylu normal kilolu biri, bizim köylülerin çoğu bu adamı tanır.

O sabah gidip işe başladık. Kapalı spor salonunun karşısında eskiden bir köşk. Üç katlı olan bu bina bir hayli yıpranmış, bayağıda tehlikeli idi. Sahipleri burayı terketmiş, İstanbul'a yerleşmişler. Aradan yıllar geçmiş eski sahipleri ölmüş burası miras eline kalmıştı. Burasını varislerinden Öz İpek mağazasının sahibi almış yıktırıp yerine apartman yaptıracakmış. Sahipleri İstanbul'a gidince burayı boş bulan bir aile yerleşir. Yaklaşık yirmi sene burada oturur elektrik, su parasını yatırır. Sahibi gibi birisi olur. Çıkarmaya geldiler, aile çıkmak istemiyor. Sonra işi tatlıya bağladılar.

Bir ev tutup iki aylık kirasını verdiler ayrıca bir de tapusuz bir yerden arsa alıverdiler. Dediler bu binadan ne kadar kereste çıkarsa oda senin olsun, oraya bir ev yaptırap otur dediler. Kadının kocası birkaç sene önce ölmüş iş kadına düşmüştü kadın olur dedi. Biz binayı yıkmaya başladık. Kadın iki çocuğuyla çıkan malzemeleri toplayıp bir traktörle götürüyordu. Bizim Abdurrahman abide çıkan keresteden arabayla götürbildiği ona-on parçalardan bir öğlen yemeğe gidince götürür birde akşam eve giderken götürüyordu kadın bunun farkına vardı. Götürme benim ağaçlarımı, bunu bana verdiler dedi. Abdurrahman abiye biz

apo derdik. Apo burada bizde çalışıyoruz bizimde emeğimiz geçiyor dedi. Kadın kardeşim emeğin geçerse paranı da alıyorsun dedi. Mutaahhit gelince şikayet etti. Bu usta benim ağaçlarımı götürüyor dedi. Mutaahhit Apo ustaya dönerek götürmeyin bu onun hakkı oldu dedi.

Hiç unutmam bir gün hava hafif hafif yağmaya başladı Apo aşağı inelim ıslanmayalım dedi. Aşağı indik oturduk. Biraz sonra Apo abi tekrar kalktı arabanın arkasını doldurmaya başladı, tam bitmek üzereyken kadın geldi. Utanmaz adam sıkılmadın mı, ayıp değil mi senin yaptığın dedi. Arabadan atmaya başladı, Apo arabaya atar kadın dışarıya atıyordu. Apo usta iyice sinirlendi, kadını şöyle bir silkeledi kadın biraz önce yağın yağmurunda etkisiyle yere yığıla kalmıştı. Kadın kalktı ölü kazasının altında yanar inşallah dedi ve söylene söylene gitti Paydosa yarım saat falan kalmıştı. Haydin arkadaşlar hava açtı biraz daha çalışalım dedi yukarıya çıktık çalışmaya başladık fakat Apo ustanın siniri geçmemişti. Adeta titriyordu, sökü demirin aldı daha tahtaya vurup kanırmıştı ki yağmurdan ıslanan tahtadan sökü demiri kaydı Apo usta şöyle bir sendeledi dengesini kaybedip aşağıya düşüverdi.

Eyvah meyvah bağrıışmalar arasında taksiye attık hastanenin yolunu tuttu kendinde değildi. Durumu pek iyi değildi ben taksiye sığamadığım için dolmuşa bindim. Sigorta hastanesine kaldırmışlardı. Belli ki durumu pek ciddiydi ki oradan da tıp fakültesine götürmüşlerdi. Sabah hastaneye gidelim derken öldüğünü duyduk. Kabur-

gaları kırılmış ciğerine saplanmış. O gün hastaneden cenazeyi çıkaramadık. Ertesi gün evinin yanına vardık babası da Kon-ya'dan gelmişti kazanları koydular ,biraz sonra cenaze gelecek dediler. baktım ki Apo ustanın inşaattan kavga döğüş getirdiği odunları yakmaya başladılar. Haram o odunlar yakmayın diye bağırmak istedim ,seslenemedim babası ve akrabaları bizim oğlumuz hırsız mıydı demesinler diye kelimeler boğazıma düğümlendi. Acaba kadının intizarı mı geçmişti ne dersiniz?

Burada şunu da söyleyeyim o gün işe giderken arabada Apo usta şunları söylüyordu.3 tane dairem var

Evin olduğu yerde var oraya 5 kat veriyorlar. Emekliliğime çok az kaldı bir emekli olayım hacca gidip geleceğim evden camiye,camiden eve gidip geleceğim. Bizim Süleyman söze karıştı. Abdurrahman abi işte

sen onu yapamazsın. Niye Süleyman dedi. Çünkü sen parayı çok seversin, yaz günlerinde ramazanda oruç bile tutmadın .

Ona bakma dedi. Zorlada olsa gülümse-di geçti. Şimdi dönelim bu tarafa hoca cenaze namazını kıldırıldı cemeate dönerek bu nasıl bir adamdı diye sordu. Hep birden Allah rahmet eylesin dediler. Hakkınızı helal edin, helal olsun

O kadın da helal edecek mi acaba?

Cenaze kalktı bir koşuşturma başladı salına yapışmak için, bir ara bende yapışabildim ve aklıma şu soru geliverdi. Ey Apo usta hani emekli olacaktın,hacca gidecektin,evden camiye camiden eve gidecektin,tutmadığın oruçları tutacaktın kılmadığın namazları kılacaktın. Şimdi tam emekli oldun ama bunların hiç birini yapamayacaksın.

Sona ve Başlangıca

Doğru Yolculuk

Nurettin Özel

Yollar beni hep duygulandırır. Ne zaman seyahat etmek için bir bilet alsam içimi bir heyecan bir sevinç kaplar. Gideceğim yere kavuşma sevincimden midir, ayrıldığım yerde bıraktığım dostlardan ayrılmaktan midir, nedendir bilmem. Her yolculukta yaşadım bu karmaşık duyguları.

Otobüste yada trene binip tekerlekler dönmeye başlayınca pencereden kayıp giden mekanlar, insanlar. Sanki bir sona doğru götürüyor sanırım kendimi. Gerçi her saat, her dakika, her saniye sona yaklaşıyor muyuz ki zaten. Otobüsün yada trenin içindeki yolcuları gözlerim, değişik diyardan, değişik kültürlerden insanlar. Hoş aynı evin içinde bile olsalar farklı farklı değerleri, duruşları, bakışları, merhametleri, gadarlıkları, açık yürekli içi ve dışı bir olanlar, tilki gibi kurnaz olanlar. Daha lafın başında santranç oynar gibi üç dört hamle sonrasını görerek konuşanlar, hayatı toz pembe görenler, hayata siyem edenler, hepsini görürsün bir otobüsün içinde.

Yol akıp gitmektedir, şoför bu yolunbelki her santimini karış karış bilmekte ama ben her seferinde aynı mekanları yeniden görmüş gibi oluyorum. Her seferinde değişik düşüncelere dahiyorum. İşte öyle bir gün akşamı. TGRT'de oynayan bizim ev dizisinde oyunculuk yapıyorum. (kötü adam Behzat) gece çekimleri var, çekim onikide bitti. Yani saat 23'te kalkan Konya arabasını kaçırdım. Ama yinede Konya'ya gitmem lazım; hiç değilse Ankaraya sabahdan Konya'ya. Sarıyer'den Taksim'e gelesiye kadar trafik açık gitti bir çırpıda Taksim'e geldim, makyajımı silip çantamı kaptım o ho saat yarımaya gelmiş. Allahtan yolda cep telefonu ile yerimi ayırtmışım. Saat birde Bursa Uludağ otobüsleri ile Ankara'ya gideceğim bürodan tekrar aradım yerimin satılmamasını Taksim'de gelmekte olduğumu bildirdim çantamı kapıp çıktım dışarı Beyoğlu İstiklal caddesi akşamları kadar kalabalık değil bir solukta Taksim'e çıkıp gümüşsuyundaki yazıhaneye vardım paramı çıkardım biletimi alacağım. Genç bir bayan yüzüme baktı yutkundü ve benim için üzücü bir haber verdi. Beyefendi üzgünüz otogardan sizin yerinizi satmışlar onun için size bilet vere-

miyoruz. -yani Diyebilmişim.-Yerimiz yok dedi bayan. Yandaki genç bey de geldi bayanın yanına başından kaynar sular döküldü, Allahım bu kadar aksilik, bu kadar şanssızlık olmaz, nasıl olur dedim. Benim yarın saat 10'da Konya'da olmam lazım. Benim için çok önemli... hakikaten önemli bir işim vardı. Konya'da bir reklam görüşmesi için bir iş adamından randevu almıştım. Bayan ve genç adam birbirilerine baktılar üzüldüler. Terlediğimi falan görünce Ulusoy'a telefon aç dedi genç adam. Belki yer vardır. Oraya gönderelim abiyi. Yer yoktu Ulusoy'da, tekrar telefon Gümüşsuyu'nda yazıhanesi olan bütün yazıhaneler arandı ve Hakiki Koç otobüslerinde beni Ankara'ya götürececek bir kişilik yer bulundu. Bulunması ile birlikte bayan hay Allah bizim otobüste bayan yolcuyla başka bir bayanın yanına verebilirdik niye düşünmedik... neyse abi sen kostur biletini al.

Yer bulmak için çırpınan sağa sola telefon eden bu iyi yürekli insanın davranışları beni çok

etkilemişti bir anda işimin ne kadar önemli olduğunu bile unutup o zaman bekleyelim dedim. Genç adam abi garanti veremeyiz belki mümkün olamaz. Sen gidip yerini al dedi gülerek. Ben bir anda duygusallaşmışım. Ahmet Efe diye bir dostum vardı. "kuşlar bile kaderleri ile uçarlar" derdi. Onu hatırladım. Bana o kapıdan bir rızık verecekse Allah buna kimse engel olamaz deyip bekleyeceğim dedim. Otobüs geldi. Bir karı koca bayan birbirlerine kızarak indiler otobüsten. Sanırım evde bir evrak unutmuşlar. Evraksızda gitmelerinin anlamı yok. Yetiştirilmeside mümkün değil. Bilet paralarını geri alıp sabah gidecekler. Hemen bileti kaptı kız bana uzattı yedekte bekliyen diğer yolcular ile benim parayı da onlara. Bu kargaşalıkta biraz zaman geçti tabii. Koçun otobüsü geçti, arkasından Ulusoy geçti derken bizde bindik otobüs hareket etti.

Koltuğuma gömüldüm Allahım çok şükür diye gözlerimi kapadım. Aktarmalı bile olsa randevuma saatinde yetişebilecektim artık. Ben on dakika gitmişim sanırım gözlerimi açtığımda boğaz köprüsüne doğru giriyorduk

Gece boğaz köprüsünden bir çoğumuz geçmiştir. Eğer araba kullanan siz değilseniz başınızı sola çevirip bir bakın. Boğazın o kadar güzel ışıkları var ki, hele o ışıkları suya vuran aksı, Sultan Ahmet tarafında ışıklı cami minareleri. İnsan ister istemez duygusallaşılıyor. İstanbul bu yüzü bu masum görünüşü. Çantamdan küçük gazeteci teybimi ve not defterimi çıkartıyor bana. Kulaklıklarımı takıyorum daha evel teybe okuduğum notları dinlemeye koyuluyorum. İlave notlar almak için kalem ve defter elimde gece ışıkları akıp gidiyor yol kenarında İstanbul çıkıyoruz artık. Ankara'ya doğru yol alırken birden otobüs ani frenle durdu öndeki yolcular ayağa kalktı ve yolcular iniştiler.

Bende indim önümüzdeki iki otobüsün yolcuları da inmiş herkes ileri koşturuyor. İleride bir toz bulutu sanki.

Allahüekber! Birde ne göreyim önde bir mermer kamyonu İstanbul'a giriş yolunda yani üst yoldan alt yola uçmuş üzerindeki tabaka halindeki mermerler olduğu gibi param parça yere serilmiş elli metre kadar önde ve arkada tamamı beyaz Afyon mermeri parçaları ile kaplı.

Bütün yolcular üzüntü ve hayret içinde ama elden ne gelir...bir baktım yanda yolcuların birazı aşağı bakıyor. Ora koşturdum eyvah aşağıda bir otobüs var ana baba günü koca uçurumdan yuvarlanarak aşağı inip yan yatan otobüsün sağ kalan yolcuları ve etraftan yetişenler otobüsün

camlarını kırıyorlar. İçerideki yaralıları kurtarmak için ağlayanlar bağırانlar çığırانlar. İnsan o görünüm karşısında şok oluyor sanki ne kadar güçlü olursa olsun maddi ve istimar? Mevkide ne kadar ileride olursa olsun çaresiz bir can olduğunu hatırlıyor ve en inançsız bile Allah'a teslim oluyor. Ve Allahım diye feryat ediyor.. İstanbul'dan çıkışı ve girişi üç yol olduğunu o gece öğrendim. Meğerse yukarı yoldan İstanbul'a çıkışı ve girişi üç yol olduğunu o gece öğrendim. Meğerse yukarı yoldan İstanbul'a giden mermer kamyonu yukarınadn uçmuş. Aşağıda İstanbul'u çıkmakta olan otobüsün üzerin düşmüş otobüsü ezmiş ve aşağıya yuvarlanmış kendi de boyulu boyunca uzanmış asfaltın üzerine. Bembeyaz mermer inci taneleri gibi serpilmiş siyah asfaltın üzerine öylecesine yattıyor düşünebiliyor musunuz. En az doksan yük kilometre giden otobüsler ve önümüzde iki otobüs var kamyonunda karşı yönden geldiğini düşünürsek yani bu olay bir yada iki saniye sonra olsa kamyonun üzerine düştüğü otobüs, bizim otobüs olacak. Olmadı diye sevinemiyor bile insan, keşke hiç olmasaydı keşke bütün yolcular evlerine varsaydı diye geçiriyor içinden. Düşünsenize bir kaç saniye ile kurtulan ve kaybedilen hayatlar, ümitler, hayaller... Beni asıl şok eden aşağıdaki otobüsün Koç firmasının olmasıydı. Hani iyi yürekli gençler, hanım kızın beni Konya'daki çok önemli işime yetişsin diye binbir rica ile bir kişilik yer buldukları otobüs. Benim de onların bu iyi niyeti ve müşteriye karşı vefalılığına, vefa gösterip Ankara'ya gidememe pahasına bile olsa binmekten vazgeçtiğim otobüs. Donmuş kalmışım. Bir an dudaklarımda bayağı bir yüksek halde Amentü billahi diye okumaya başladığımı duydum. Bu tür olaylarda kendiliğinden olan birşey bu Amentü okumak. Eskiden Salavat getirirdim. Şimdi Amentü. Belki senden gelen herşeye razıyım demek gibi birşey... Güya işe yetişmek için bineceğim arabadaki yolcular kan revan içinde şimdi bırak işlerine yetişmeyi sağ kalabilenler yine de şanslı.

Daha fazla bakamadım aşağı, Amentü'yü bir kaç kez okuyunca sakinleştim ve kayıtsız şartsız bir kez daha Allah'a teslim oldum. Kamyonun ezilmiş şoför mahalinin başında insanlar bir kişi iki kişi diye tartışıyorlar. Yarısı kopmuş şoför mahalli ve yanında yığılı mermer kırıkları ve altında iki ayak. Daha doğrusu dizi belinden geri kırılmış ayakları ve baş kısmı mermer kırıkları altında. Biraz baktım. Sanırım yan tarafında da bir ceket ucu daha görünüyordu. Yolcuların bir

iki kişi diye tartışması ondan. Arabanın yanına dolaştım araba 03 plakalıydı. Yani Afyon'lu düşündüm bu saatte burada olduğuna göre Afyon'dan ikinci yada akşam üstü çıkmış olmalıydı, muhtemelen yola çıkarken hanımı ve çocukları koca İstanbul'dan ısmarış ısmarladılar; şunu al bey, bunu getir baba, diye, babasız büyüdüğüm için beni duygulandıran sözler bunlar, boşunaydı, yalandı herşey. Bir ömür boyu bekleselerde gelmeyecekti babaları çünkü. Babaları şu dizleri görünen adam. Bir mermer yığını altında. Atalar boşuna dememişler her an ölümüne hazır olmak gerek diye. Ve boşuna taşımamışlar nefisleri her an ölümü hatırlasın diye kefenlerini sarıp başlarına geçirdikleri sarıklarını. Dedim ya insan böyle zamanlarda duygusallaşılıyor. Hergün içinde koşturduğu her türlü çirkinliklerin, kötülüklerin belkide güzelliklerin dışında başka bir dünyayı keşfediyor.

Hayat devam ediyordu. Afyon'lu kardaşa üzülecek zaman değildi. Yerden el kadar bir mermer parçası aldım üzerine arabanın plakasını yazdım. Güya Afyon'a gidip o kamyon şoförünün ailesini bulup onların acılarını paylaşacağım, ba-

banızı ben gördüm diyeceğim.

Karayolları ekibi geldi, yolu trafiğe açmaya başladı, elimde mermer parçası ile son kez mermer kırıkları altında yatan adamın başına vardım, bir fatiha okudum. Allah'a ısmarladık kardaş. Öyle mermer altında kaldım ölüm ansızın geldi falan diye üzülme. Eğer yüreğinde imanla gittiysen paçayı yırttın. Sıranı savdın, ben de gayri ihtiyarı otobüs değiştirerek bir iki saniye farkla kurtardığım bu canı sahibine teslim etmek için sıranı bekleyeceğim, deyip mermer elimde otobüsüne bindim.

Konya'daki işime yetişmişim, olmadı, anlaşılmadık. Eve geldiğimde elimdeki mermerin hikayesini eşime anlattım, o öndeki otobüse binmediğim için Allah'a şükrettim. Bense mermer parçasını yatak odama, başucuma koydum. Her yola çıkacağımda gözüme ilişir, ölümü, o mermer yığını altında yatan adamı hatırlarım. İnsanların merhametsizlikten, sevgisizlikten, inançsızlıktan kaybettiği, belkide ömür boyu hiç tanışmadığı erdemleri hatırlarım.

Nurettin ÖZEL 1997 **Beyoğlu/İSTANBUL**

SEBEP İPLERİ

Aşıktaki keder neyler...

İnsan kederlendiğinde, kalbinde gam hissettiğinde tevbe ve istiğfar etmeli Allah'tan bağışlanmasını dilemelidir. Çünkü gam ve keder Hakk'ın izniyle gelir yaptığı işi yine Hakk'ın emriyle yapar.

Yüce yaratıcımız dilerse gamın ta kendisi neşe olur. Ayak bağının ta kendisi azadlık kesilir, hürliğe sebep olur Hz. Mevlana Divan-ı Kebir'de şöyle buyuruyor "Sana gam elçisi gelirse onu tanıdık aziz bir dost gibi karşıla bağrına bas. Şunu unutmamak gerekir ki dünyada gamdan daha mübarek daha kutlu bir şey olamaz. Çünkü onun karşılığında sonsuz mükafatlar vardır.

Dünyada her şeyin aslı olan dört unsur (ki bunlar hava, su, toprak ve ateştir) birer emir kuldur. Zahir gözle baktığımızda bize ölü gibi görünseler de Hakk'ın katında gerçeklerdir, diridirler. İsrâ suresinin 44. ayetinde olduğu gibi Kur'an-ı Kerim'de birçok ayetlerde göklerde ve yerde bulunan her şeyin Cenab'ı Hakk'ı tesbih ettiği bildirilmektedir. Tesbih için bütün varlıkların diri olması gerekir. Nitekim bugünün müsbet ilmi de her maddenin atomunun bir çekirdek etrafında hızla döndüğünü ortaya koymuştur. Mevlevî evradında bulunan şu cümleler bize gerçeği daha iyi gösterip anlaşılır kılmaktalar "Allah'ım gecenin karanlığı, gündüzün aydınlığı, ayın nuru, suların şırıltıları, ağaçların hisirtisi, gökteki yıldızlar, dağların kayaları, denizde ve karada yaşayan bütün mahlukat hepsi seni tesbih etmektedir."

Ateş Hakk'ın huzurunda daima ayakta emir beklemektedir. Aşık gibi, gece gündüz alevleriyle kıvranıp durmaktadır. Eskiler tatbik ederek görmüşlerdir. Çakmak taşını demire vurduğumuz zaman çıkan kıvılcım, bizim vurmamızla, Hakk'ın emriyle dışarıya ayak basmaktadır.

Bahsettiğimiz taş ile demir kıvılcım doğmasına sebeptir amma insan daha yukarısına bununda üstünde olan sebebe bakmalıdır. Büyük velî Hz. Mevlana şöyle söylüyor "sebepleri meydana getireni bulurum ümidiyle ben, sebepler kervanlarının yollarını kesmedeyim."*

Çünkü yüce Mevlamız bir sebebi başka bir sebepten meydana getirmiştir. Hakiki bir sebep olmadan zahiri bir sebebe ortaya çıkmaz.

Peygamberlere yol gösteren hakiki manevi sebepler ise bu zahiri sebeplerden çok üstündür. Bu zahiri sebepler akıllar mahremidir. Hakiki sebeplerin mahremi ise Peygamberlerdir. Buradaki akıllar mahremi, akıllar o sırrı bilir, onlar bu zahiri sebeplere kapalı değildir. Şöyle ki ateş aslında yakıcı değildir. Allah'ın izniyle, onun koyduğu fiziki kanun gereğince yakar. İnsanların karnını ekmek vasıtasıyla Hakk doyurur. İlaçlar deva veremez ancak Cenab-ı Hak şifa verir.

Sebebe Arapça bir kelimedir. Türkçe karşılığı ise "ip" tir. Bu sebepler ipi bu karanlık dünya kuyusunda işe yarar.

Kuyu çıkığının dönüşü ipin sarılıp çözülmesine sebeptir. Ama asıl olan çıkığı döndüreni görebilmektir. Bunu görememek bizim durumumuzu ortaya koyuyor.

Dünyadaki binlerce sebep ipini şu başı dönmüş felekten sanmamak ve bilmemek lazım. Bilmemek lazım ki onun gibi eli boş başı dönmüş bir halde kalmayalım ve özsüzlükten çıra gibi yanmayalım.

Eğer rüzgarın canı hakkı bilip tanımasaydı Ad Kavmini Allah'a inanlardan ayırt edebilirdi.**

Hadiselere baş gözümüzle değil gönül gözü-müzle bakacak olursak su gibi latif olan hilmin ve ateş gibi yakıcı olan hiddetin Hakk'tan olduğunu görürüz.

*cilt-6 No: 1751

**Ad Kavmi Arabistan ve Yemen arasında Ahkaf denilen bir yerde oturlardı. Hud Peygamber bunları imana davet etti. Kabul etmeyenler 7gün esen bir rüzgarla helak oldular. Hz. Hud kendine inananları bir araya toplamış onların etrafına bir daire çizmişti. Kasırga o daireye gelince bahar rüzgarı gibi latif ve yumuşak esermiş.

Hüseyin Alp ÖZEL
Kaynak : MESNEVİ

G Ü N D E M

HALP ÖZEL

Değerli okuyucular, dergimiz elinize geçtiği zaman büyük bir ihtimalle mart ayı içerisinde olacağız. Mart ayı tarihimiz açısından çok önemli bir hadiseye şahittir. Dünyanın en büyük savaşçılarından birisi olan, iman ve cesaret birlik ve beraberlik neticesi zaferle sonuçlanan bir kahramanlık destanı olan Çanakkale Savaşları'nda resmi rakamlara göre 250.000'i aşkın insanımızın şehit olduğu bilinmektedir. Bu cennet vatan uğruna şehadet şerbeti içenleri unutmayalım onları fatihalarımızla analım.

Bu günlerde son 15 yılın zincirleme katliamlarına Çeçenistan'daki soydaşlarımızda dahil edilmiştir. Tarihlerini mazlumların ahı ve kanları üzerine kuran Ruslar bütün dünyanın gözleri önünde dün Afganistan'da, Azarbeycan'da olduğu gibi bu gün de Çeçenistan'da mazlum kanı dökmektedirler.

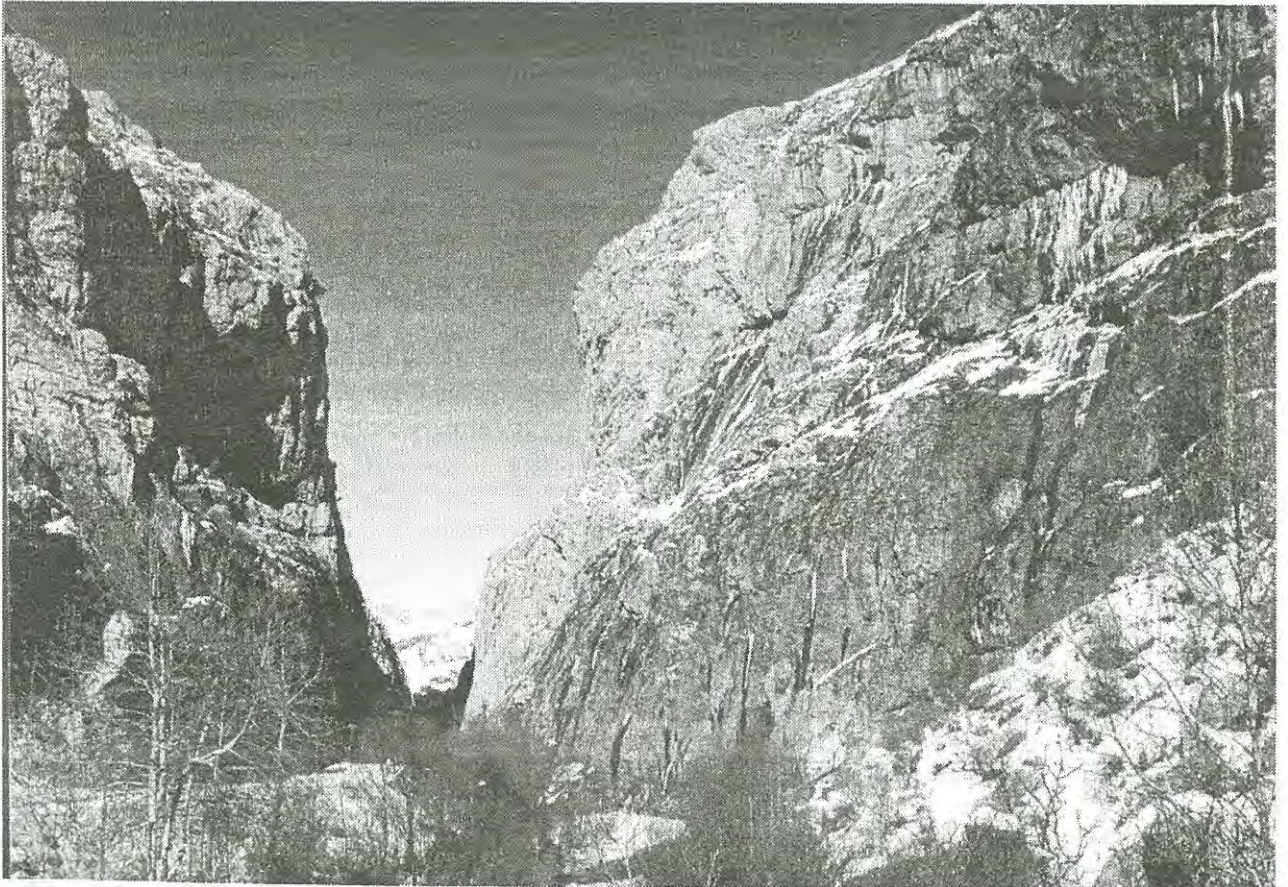
Zalimlerin zulmü karanlık bir kuyudur diye anlamlı bir söz vardır. Hangi şahıs ya da toplum daha zalimse onun kuyusu daha karanlık ve daha korkunçtur.

Yeryüzünde bir mazlum Cenab-ı Hakk'tan yardım dilese gökyüzünde bütün melekler seferber olurmuş.

Geçenlerde bazı medya kuruluşlarında bütün dünyadaki müslümanlara Çeçen kardeşlerimizden bir çağrı vardı. Bu çağrıda bizlerden çok şey beklediklerini ama maalesef bu beklentilerine cevap alamadıklarını belirtiyorlar ve diyorlardı ki "Sizlerin dualarını bekliyoruz. Bizleri ve mücadelemizi destekleyin..."

Unutmayalım ki gönülden söylenen güzel sözler, dualar, niyazlar ve yakanışlar hakka doğru yükselir. Hakk'tan başka kimsenin bilmediği bir yere kadar ulaşır. Hemen şimdi dünyadaki bütün mazlum ve müslümanlar için dualarımızı ve fatihalarımızı gönderelim.

Allahım dualarımızı sana ulaşan dualardan eyle...

GÖÇMEN KUŞLAR

M. İslamoğlu

O gün, mevsime inat bir güneş var dışarda. Gölcük cezaevinin 2. koğuş sakinleri yüksek taş duvarlardan kurtulup beşe beş avluya giren güneşten pay kapmak için dışardalar. Koğuşta bir ben varım, bir de hüznün. Yalnız kalmaya o denli susamışım ki. Önce hüznün konuştu, ben dinledim. Sonra sıra bana geldi. Sırtım kapıya yüzüm duvara dönük, ayakta, dudaklarımdan bu şiir dökülürken buldum kendimi. Mısralar sanki taş duvarları ağlatıyordu. Şiirin rüzgarı her tarafımı sarmıştı. Bittiğinde, şiirin özgür hayalinden zindanın mahkum gerçeğine döndüm. Arkamı döndüğümde bir de ne göreyim? Tüm koğuş sakinleri, ardında kalan daracık koridora doluşmuşlar, sanki nefes dahi almadan şiiri dinliyorlar. Buğulu gözleri kendilerini ele veriyordu.

*Hançerlenmiş çatal yürek iki baş
Başbaşa vermişler konuşmuyorlar
Yetimce gözlerden savruluyor yaş
Yağıyor dışarda içli içli kar
Çatal yürek hançerlenmiş bir çift baş*

*kadehler dolusu baldıran zehri
gördün , göz kırpmadan nasıl içilir
bilirsin haldaşım bu zalim şehri
burda dirilere kefen biçilir
korkusuz içilir baldıran zehri*

*bir kuş kör kafeste babasız kalır
kavrulur bir serçe anasızlıktan
ah gülmeyen gözler yollarda kalır
dökülür yaşlar vefasızlıktan
bir kuş kör kafeste babasız kalır*

*bak körpe ceylanlar nasıl vurulur
zalim avcı gezer bizim bağlarda
ceylanları vuran eller de kurur
bir parça kırmızı kir kalır karda
yavru ceylanlar bak nasıl vurulur*

*yataklar küf gibi zindan kokuyor
küsmeler küsmeler ve barışmalar
bir dost yüreğimde sevgi dokuyor
ayrılık gözyaşı son sarışmalar
yataklar küf gibi zindan kokuyor*

*hangi dost dikmişti şu tomurcuğu
bağrımın içinde göğeri duran
ey kara günlerin dertli çocuğu
senin nabzın mıdır ranzamda vuran
söyle kim dikmişti şu tomurcuğu*

*herkesle gülünür fakat çilelim
ağlanmaz herkesle unutma bunu
dostluk yemininin üstünde elim
bölmez mi bölmez mi hasret uykunu ?
ve gülmek ki tokat tokat çilelim*

*ne açmaz gül imiş ah şu bahtımız
ağarsa mı ola kıpkırmızı tan
yad elde kuruldu payitahtımız
hüznün sarayında bir garip sultan
ne açmaz gül imiş ah şu bahtımız*

ah güneşler de kara doğuyor
geçmiyor umudu vuran zamanlar
hayat yıldırıyor hayat boğuyor
bilmem kimin için çalıyor çanlar
güneşler de artık kara doğuyor

bu yağmur bu yağmur niçin yağar ki
görmez mi bir çift göz suluyor yeri
vurulanlara su sunma be saki
kavrulsun garibin yansın yüreği
bu yağmur bu yağmur niçin yağar ki

gel yaralı serçem küsme bahtıma
vurma kayalara allı başını
anka kuşu olsan geçmem tahtına
birsen kaybetmedin can yoldaşını
yaralı serçem gel küsme bahtına

ey kara çayımın buğulu kiri
kivrıla kivrıla nere gidersin
ötelere eğer sorarsa biri

bırakmadılar da gelmedi dersin
kara çayımın ey buğulu kiri

mahpus ranzam soğuk yüzüne senin
sahte gülüşleri tercih ederim
meftunu olmuşum demir kefenin
sende yaşar , sende ölüp giderim
mahpus ranzam soğuk yüzüne senin

gece yine kustu bütün kinini
her saniye can çek , kıvrın , sabah et
efendi demirbaş kabul et beni
mevcut listesinin başına kaydet
gece yine kustu bütün kinini

yüklenme bu denli kurban olayım
yetmez mi savurdun küliüne cana
derde sevdalıyım derde vurgunum

M.İSLAMOĞLU
DİVAN

Bir Hatıra

Dr. Ali Özel

Yıl 1964 tıbbiyenin dördüncü sınıfındayız. Teorik, zor ve sıkıntılı dersler bitmiş pratik yani tatbiki derslere başlamışız. Artık yarı doktor sayılıyoruz. Daha rahatız. Sosyal ve kültürel hareketlere daha fazla zaman ayırabiliyoruz. Aylardan nisan. O zamanın İstanbul'unun baharı bambaşkaydı. Boğaziçi, sırtlar, tepeler, gelincik tarlası gibi olurdu. Çiçeklerin her çeşidine, rengin her tonuna rastlanırdı. O renklere, çiçek kokularına, toprağın uyanışına, bu uyanış sırasında etrafına saçtığı hayat iksirlerinin tadına doyum olmazdı. Yine o yıllar sağ-sol çatışmaları bütün hızıyla devam ediyor, yaylar iyice geriliyordu. Kamplaşma, ayrılık ve bölücülük tohumları fideleşmiş, fideler de dal budak salmaya başlamıştı. Elinde tuttuğu gazeteye göre insanlara kulp takılıyordu. Şu gazeteyi okuyan sağcı, gerici, yobaz; öbür gazeteyi okuyan ilerici, sosyalist, komünistti. Hiç konuşmadığınız bir insanla sırıf elinde tuttuğu gazete sayesinde dost veya düşman olabiliydiniz. Bu ayrılık ve bölünmeler daha çok gençler ve bilhassa üniversite gençliği arasında göze batıyordu. Daha doğrusu bu ayrılık ve cedelleşmelerin çilesini, sıkıntısını, hayatı, istikbal, pahasına üniversiteli omuzluyordu ya da farkında olmadan onun omuzlarına bindiriliyordu. O sıralar Rusya'da hüküm süren, insanlık dışı komünizmin estirdiği soğuk savaşın ajanları bilhassa Anadolu'dan gelen fakir fukara çocuklarını pençesine alıyor, onları sağ-sol diye düşman ettikten sonra birbirlerine kırdıyordu ve olan yine Anadolu'nun iyi niyetli fakir çocuklarına oluyor.

1964'ün Nisan ayıydı. Tepebaşı devlet tiyatrosunda diğer tiyatrolarda olduğu gibi bir oyun sergileniyordu. Sergilenen oyunun adı Seyuanın İyi İnsanı idi. Yazarı ise Yahudi asıllı Bertal Biret isimli biri olmalıydı. Oyunun sahneye konulması ile beraber İstanbul basınında esaslı bir kavga başlamıştı. Sol basın oyunu göklere çıkarırken, sağ basında gerekeni eksiksiz yapıyordu. Sonuç yine bir sağ ve sol çatışmasıydı. Toplumda ve basında böylesine tepki yaratan oyunu seyretmeye ve gerekirse protesto etmeye karar vermiştik. Aynı ayı gışelerden seksene yakın bilet alınmıştı. Bilet alanlar arasında talebe, avukat, hekim, öğretmen, garson, hademe gibi her kesimden insan vardı; tabii çoğunluk talebeydi. Biletin günü geldiği zaman

toplucu olmamak üzere herkes tiyatroya gitmiş ve yerlerini oturmuşlardı. Tiyatro hınca hınç doluydu ve oyun, saatinde başlamıştı. Oyun gerçekten bir felaketti. İnanç, ahlak, din namına ne varsa toplumu ayakta tutan tüm değerler ayaklar altına alınıyordu. Oyun esasen bu gaye için yazılmıştı. Oyun ilerledikçe bizimde sabrımız kalmıyordu ama birinci perdede sesiz kalınacaktı. Aradan sonra oyun tekrar başlamıştı ki salonun her bir yanından oyunu yeren sesler gelmeye başladı. Oyun durdurulmuştu. Darp ve şiddet hareketi de olmamıştı sanıyorum bir pencerenin perdesi indirilip, iki üçte koltuk kapağı kırılmıştı. Oyuncular bizden fazla bağırıp çağırarak bir yandan bizi kavganın içine çekmeye çalışıyorlar, bir yandan da suçluluk kompleksini kamufle etmeye çalışıyorlardı. Bu sırada arkadaşımız Metin Denli sahneye çıkarak kısa bir konuşma yapmıştı. Metin kısaca bizim tiyatroya, tiyatrocuya, sanata karşı olmadığımızı sadece gösterimdeki oyunun bazı katolik çevrelerce aforoz edildiğini, bazı Avrupa ülkelerinde bile oynatılmadığını böylesine inanç düşmanı bir oyunun Türk sahnelerinde oynatılmasının uygun olmadığı düşüncesinde olduğumuzu belirtmişti. Bu konuşmadan hemen sonra da polis ve inzibat güçleri olaya el koymuş, ortalık sakinleşmişti. Zaten çoğu seyirci de çoktan tiyatroyu terk etmeye başlamıştı.

Bu cedelleşmeler gecenin saat 01:00'ine kadar sürüp gitmişti ,okula dönmemiz gerekiyordu. O saatte dolmuş yoktu, taksii paramız da olmadığı için Tepebaşı'ndan Kumkapı'ya yürümemiz gerekecekti. 8-10 km yoldu gecenin serinliğinde yürümeye başladık. Biz askeri öğrenci olarak dört kişiydik işin garibi daha önceki olaylarda ağzımızın iyicene yanmasına, biz yoğurdu üfleyerek yiyeceğimiz ve çok tedbirli olacağımız yerde kaynar sütü kafamıza dikiveriyorduk. Bu delilikle delikanlılık arasında garip bir duyguydu yani akıllanmamıştık.

Okulda bize karşı özel bir ilgi başlamıştı. Bazı arkadaşlar gülümsüyor, kaş göz hareketiyle aferin iyi yaptınız gibilerinden mesaj göndermeye çalışırken, kimileride sonunuz geldi gibilerinden kaşlarını çatarak nefretlerini belirtiyorlardı. Bizler alel acele okuldan derse gittiğimiz için günlük gazete-

lere bakamamıştık. Meğerse bazı gazeteler tiyatro olayı ile ilgili olarak ek baskılar yaparak ortalığı yangın yerine çevirmişler. "Tiyatroda isyan", "askeri öğrenciler tiyatroyu bastı" gibi manşetlerle kafaları allak bullak etmeyi başarmışlardı. Sınıfta bazı arkadaşlarca bize gösterilen sevgi ve nefret bu gazetelere dayanıyormuş.

Sınıfta derste olduğumuz bir anda içeriye iki inzibat subayı girivermişti, ama hocanın sert bakışı ile dışarı çıkmışlar ve kapının önünde beklemeye başlamışlardı. Bilare daha üst rütbeli subay çok nazik ve bir o kadar saygılı tavırlarla tekrar içeri girerek hocaya yaklaşmayı başarmıştı. Aralarında geçen kısa bir konuşmadan sonra, subay elindeki gazeteleri hocaya göstermeye başlamıştı. Hocamız kısa bir duraksamadan sonra başını sallayarak olur vermesiyle beraber subay cebinden çıkardığı kağıttan Ali ÖZEL, Metin DENLİ, İrfan SABAH ve Mahmut ÇAPAR isimlerini bir nefeste okuyarak dışarı çıkmanızı emrini vermişti. Biz dört arkadaş sınıfı terk ederken hoca dahil herkesin gözü bize kilitlenmiş gibiydi. Şaşkınlık içerisinde sınıfı terk ederken sanki bir meçhule gidiyor gibiydik. Dışarı çıktığımızda bir manga silahlı asker bizi elense ederek askeri araca bindirmişlerdi. İtiş kakış doluştuğumuz askeri araç en kestirme yoldan bizi okula getirmişti. Okulda fırtına değil resmen kasırga esiyordu. Gazetelerin askeri öğrenci başlığı okul idaresini ve daha üst dereceleri telaşlandırmıştı. İdare tamamen haklıydı. Resmi kıyafetle her türlü gösteriye katılmak yasaktı ve

suçtu.

Okul disiplin kurulu olağan üstü ve acilen toplanarak ifadelerimizi, savunmalarımızı almaya başlamıştı olay meydandaydı ve savunacak pek bir şey yoktu. Ancak İstanbul basınının ısrarlı ve kasıtlı olarak askeri öğrencilerin üzerinde durması okul idaresini sıkıntıya sokuyordu. Okul idaresi disiplinsizliğimizden dolayı bizi ikişer gün katıksız hapis cezasına çaptırmıştı. Askeri geleneklere uymadığımız içinde ayrıca askeri mahkemeye verilmiştik. Askeri bizim ordudan atılıp atılmayacağımıza karar verecekti ve kısa zamanda mahkeme sonuçlanarak okuldan atılacak bir durumun olmadığına karar vermişti. Yani beraat etmiştik.

Ayrıca gösteri ve toplantı kanuna muhalefetten dolayı da sivil mahkemeye verilmiştik. Bir taraftan basın uzun zaman aleyhimize yayınına devam ediyordu. Bizleri ordudan attırmak için elinden geleni ardına koymayan malum gazeteler sonunda yelkenleri indirmek zorunda kalmışlardı.

Yirmi kadar sanık ve bir o kadar da avukat da bizi savunuyorlardı. Zaten sanıklar arasında avukat arkadaşlarımız da vardı. Sivil mahkeme uzun zaman devam etmişti. Duruşmalar eğlenceli geçiyordu. Tiyatro oyuncularını akla gelmedik yalan ve abartmalarla olayları saptırmaya çalışıyorlardı. "Bizi soyup tecavüz ettiler" diyen bile oluyordu. Bizler bilhassa karalamalarına verdiğimiz savunmalarla onları mahcup ederdik de onlar sığınacak delik ararlardı. sonunda Allah'ın izniyle sivil mahkemeden de beraat etmiştik.

Memleket İsterim

Memleket isterim
Gök mavi, dal yeşil, tarla sarı olsun;
Kuşların çiçeklerin diyarı olsun.

Memleket isterim
Ne başta dert ne gönülde hasret olsun;
Kardeş kavgasına bir nihayet olsun.

Memleket isterim
Ne zengin fakir ne sen ben farkı olsun;
Kış günü herkesin evi barkı olsun.

Memleket isterim
Yaşamak, sevmek gibi gönülden olsun;
Olursa bir şikayet ölümden olsun.

Cahit Sıtkı TARANCI

35 YAŞ / Türk Şiir Antolojisi-1

Selam analara...!

Ahmet BALCI

Ana kimdir? Ana insanlık için münbit bir topraktır. O insanın izni ilahi ile meydana geldiği ilk teşekkül yeridir

Yine o, rezzakı kerimin rahmeti ile insanın yetiştiği sınırsız kalpli bir şefkat yuvasıdır. Ney sesi gibi inleyen ve sızlayan analarımız... Evladını doğum sancısından başlayıp bin bir çile ile civan gibi bir delikanlı olasıya kadar büyütüp, vatan için yad ellere yollayana kadar inleyen analarımız. Hele bizim analarımız... Çile ve ızdırabın saçlarını apak ettiği, eli nasırlı, cennet kokulu analarımız. Minarenin yıkılıp ezan sesinin susma tehlikesi söz konusu olduğunda, elindeki biricik yangasın da cepheye gönderen ve tek öküzü olan kağnısının boş kalan boyunduruğuna geçip cephe cephe cephaneye taşıyıp ta böğründeki dirgen acısını kevser kevser yudumlayan analarımız...

Bıyıkları terleyesiye kadar bir siyanet meleği gibi görüp gözettiği yavrusunu Çanakkale'ye destan yazmaya gönderen analarımız. Ve nice zaman sonrada, bu biricik yiğidinin ölumsuzluğuna erdiği muştusunu aldığı anda abdestlenip iki rekat şükür namazına duran ve nasırlı ellerini gök kubbeye doğrultup elhamdülillah şehit anası oldum! diyerek semanın sakinlerini göz yaşlarına boğan analarımız. Evet bu aziz topraklar bize evladının ellerini kınalayıp mukaddeslerine, vatanına ve namusuna kurban olsun diye asker ocağına uğurlayan mavera soluklu analarımızın armağanıdır.

İşte ana mefhumunu böyle ifade etmiş büyüklerimiz. Evet bu baş yüce millet, kaç asırlık kutlu çınarın gölgesi altında başı himalayalar kadar ulu, gönlü kevserler kadar duru nice analar yetiştirmiş ve yetiştirmeye devam etmektedir. "Dün evlatlarını Çanakkale'ye destan yazmaya gönderen Veli çavuşları, İslam

alimi olan Hatıpları Hocaları, Büyük Hasan Efendileri, Küçük Hasan Efendileri, Emin Hocaları, Ahmet Hocaları, Abdülbaki Hocaları, İhsan Hocaları ve yine Kurtuluş Harbi'nde, Bağdat'ta şehit düşen Süleyman oğlu Mehmet'leri, Çanakkale Kahramanlarından Ali oğlu Mehmet Çavuşları, Şehit Villileri, Gani, Cerit Osmanları, Garagilik Osmanları, Ali Ayvat'ları ve kutsal davada şehit düşen, gazi olan nice ismini bilmediğimiz Çetmili isimsiz kahramanlarımızı yetiştiren, yüzleri ay gibi parlak, elleri toprak gibi münbit, başları arşta, ayakları cennette olan.

Geçmişteki kahraman analarımızı ve onların izlerini takip eden tüm Çetmili analarımızı hürmetle anıyoruz.

Ne mutlu o şefkat kahramanlarına

Selam olsun o ölmez abidevi analarımıza.

Kaynaklar

1-Refik İbrahim Destansı Hüzün,
T.Ö.V.Yayınları

2-Ayvat Ramazan, Çetmi'nin Sesi Yıl 2,
Sayı 7. Sayfa 12

3-Çetminin Sesi Yıl 1, Sayı 5

BAĞCILIK

Mehmet Akif AVCİ

Bağlarda değişik hastalık ve zararlılar ürün kaybına neden olmaktadır. Bunlardan en önemlileri bağ uyuzu, bağlarda maymuncuk, bağlarda floksera, mildiyö ve küllenmedir. Bunlara kısaca değinelim.

Bağ Uyuzu: Etkeni bir örümcektir. Bu örümcekler gözle görülmeyecek kadar küçüktür. Bağ yapraklarını emerek özümleme yapmalarına engel olurlar. Bunun sonucu olarak da verim azalması meydana gelir. Yaprığın üst yüzüne doğru kabartılar meydana gelir. Söz konusu örümcek yumurtalarını tüyler arasına bırakır. Yumurtadan çıkan larvalar mevsim boyunca beslenirler. Zararlı kışı ergin halde gelecek sene uyanacak gözlerde geçirirler.

Bağ uyuzuna karşı dekara 1-3 kg hesabı ile toz kükürt kullanılır. Üç kısım toz kükürt, bir kısım kireç tozu karıştırılarak uygulanmaktadır. İlaçlamalarda özellikle yaprakların alt kısımlarının iyice tozlanmalarına dikkat edilir. Küllenmeye karşı ilaçlama yapılıyorsa, bağ uyuzuna karşı ayrıca ilaçlama yapmak gerekmez.

Bağ Flokserası: Zararlı 1 mm boyunda oval, sarımsı renkte bir böcektir. Omcanın yaprak ve köklerinde zarar yapan iki türü vardır. Yaprak zararlısı amerikan anaçlarında, kök zararlısı diğer anaçlarda zararlı olur. Ülkemizde daha çok kök zararlısı görülmektedir. Bulaşık bağlarda ilkbahardan itibaren gelişmede duraklama görülür. Kışı köklerde ergin veya gövdede yumurta halinde geçirirler. Asmalarda sürgün ve boğum araları kısalmır. Sıcaklar başlayınca yapraklar önce haşlanmış gibi bir hal alır sonra kurur. Köklerde emgi sonucu tümörler oluşur. Salkımlar seyrek taneli olurlar. Flokseranın girdiği bağın tamamı ölür. Yegane mücadele yöntemi flokseraya dayanıklı amerikan anacı kullanmak ve bunun üzerine yerli çeşitleri aşılamaktır. Ayrıca flokserayla bulaşık sahalari 50-60 gün su altında tutmak yararlı olmaktadır.

Bağ Küllenmesi: Bir mantar tarafından meydana gelen küllenme bağlarda önemli ölçüde zarara neden olur. Yapraklar önce kirli yeşil bir renk alır, alt ve üst yüzlerinde yer yer kül serpilmış gibi kirli beyaz lekeler oluşur. Yapraklar kenarlardan içe doğru kıvrılır. Meyveler saçma tanesi büyüklüğünde iken hastalığa yakalanırlarsa koruk gelişemez. Geç dönemlerde yakalanması halinde üzüm taneleri çekirdekler görünecek kadar çatlarlar. Hastalıkla mücadelede bağların kısa budanmasına özen gösterilmelidir. İlaçlı mücadeleye hastalık görülmeden önce başlan-

malıdır. Birinci ilaçlama sürgünler 20-25 cm boyunda iken, ikincisi çiçeklenmeden sonra, üçüncü ilaçlama ikinciden 20-25 gün sonra yapılmalıdır. Küllenmenin klasik ilacı kükürttür. Toz kükürte 1/5 oranında toz kireç karıştırılarak uygulanır. İlaçlama günün serin saatlerinde ve sabah çiğinde uygulanmalıdır.

Bağ Mildiyöü: Asmanın toprak üstü organlarına zarar veren mantarı bir hastalıktır. Hastalık yaprakların üst yüzeyinde küçük yağ damlası şeklinde sarımtırak renkte lekeler halinde görülür. Bu lekelerin alt yüzeyinde beyaz kirli renkte mantar örtüsü bulunmaktadır. Sonra bu lekeler büyür, ortaları kahverengileşir ve kururlar. Koruklar hastalığa yakalandıklarında ne kadar küçükse o kadar fazla zarar görürler. Üzümler olgunluk devresinde hastalanırsa buruşur ve deri gibi bir hal alır. Mantar kışı yere dökülen yapraklar üzerinde geçirir. Bu nedenle bu yapraklar toplanarak yakılır. İlaçlı mücadelede sürgünler bir karış olduklarında %1'lik bordo bulamacı, ikinci ilaçlama birinciden 20 gün sonra yine %1'lik bordo bulamacı ile yapılır. Hava yağışlı giderse ilaçlama sayısı artırılır.

Kaynak : Prof. Dr. Ahmet GÜNCAN
S.Ü. Ziraat Fakültesi Uygulmalı Tarım

Asilzade Halı (Halı Dünyası)

Mübarek Kurban Bayramının

Tüm İslam Alemine ve

Hemşehrilerimize Hayırlara

Vesile Olmasını Dileriz.

PTT Arkası Başaralı Cad. No : 7

Tel : 0.332. 350 89 69 KONYA

Yusuf AKBAY

(Deli Bakı Yusuf)

cürlük edenlerdendir.

☛ Köyde halıcılığın yaygınlaştırılması çalışmalarında bulundu.

☛ Helim onbaşının, Ahmet Bayram (İMAM)'ın, Ali Yerli-kaya (Ebiş Alisi)'nin zamanında hayetlik yapmıştır.

☛ 1942 yılında Köyün karışısındaki bağın (korunun) dikilmesine ön ayak olmuştur.

☛ Köyün eski değirmenin sahibi olan Hadimli müftülerden değirmeni Köylünün üzerine alarak Köyün değirmene sahip olmasını sağlamıştır.

☛ 1329 tarihinde doğdu.

☛ 1940-44 ve 1968-72 yıllarında muhtarlık yaptı.

☛ Belediyenin kurulmasında ön-

Köye bu ve bunlar gibi birçok hizmette bulunan bu büyüğümü-zün daha geniş hayat hikayesini önümüzdeki sayıda yayınlayacağız.

GARİP

Anası onu ne zorluklarla doğurdu. Allah bilirdi...
 Harman zamanında en sıcak günlerinden biriydi
 Pınarlarından ömrünce yaşlar dökeceğini bilseydi;
 Doğmayı böyle acelesine acep ister miydi?
 O pınarlar ki! İlk doğuşta coştı, irkildi
 İşlediği suçlar neydi kim bilirdi...
 Sonunu herkes bilirdi:
 Mazbut garibin biriydi.
 Şafakta asacaklardı darağacına bizim garibi,
 Eller mi bilecekti ki garibin kıymetini,
 Mutsuzlukla geçirdiği ömrünün her saniyesini
 Nihayet ; bir şafak vakti darağacında bitirecekti.
 Astılar işte, sallandırdılar ağaçta cesedi.
 Nerede olacaktı acaba garibin makberi
 O gitti dönmez geri kaldı bir gözleri
 Ana ağlasın elleri mendilli.

H. TURUL

K A B E

Mehmet BALCI

Kıymetli Çetminin Sesi okurları,

Uzunca bir aradan sonra yeni bir sayı ile daha sizlerle beraber oluyoruz. Ortak dilimiz olan bu sesin uzun soluklu olmasını ve burada buluşarak pek çok sorunlarımızı aşacağımızı ümit eder, hogörünüze sığınarak çok az bilğimiz olan önemli bir konuyu ana hatlarıyla gündeme getirmek istiyorum.

Bildiğimiz gibi İslamın 5 şartından biri; olan Hac mali ve bedeni durumu yerinde olanların gidiş ve dönüş yolunun da selamette olması şartıyla ömründe bir kez yapmasıdır. Hac mevsimi olması nedeniyle bu kısa buluşmamızda haccın oluşumunu teşkil eden Kabe (Beytullah, Mescidi Haram)'nin tarihi seyrini detaylarına girmeden öz olarak sunuyorum.

Konuyu önce Cenabı Hak'tan dinleyelim: "Doğrusu insanlar için ilk yapılan ibadet evi şüphesiz ki Mekke'de bulunan çok mübarek ve alemlere hidayet olan beyttir. Orada açık delillerle İbrahim (A.S.)'ın makamı vardır. O eve giren emniyetle kavuşur. İnsanlardan gücü yetene oraya gidip Allah (C.C.) için hacc etmek emrolunmuştur" Ali İmran 96-97

Bu hususta Peygamberimiz (sav)'e göre yeryüzünde insanlar için yapılan ilk bina sorulduğunda: "İlk önce Mescidi Haram, 40 yıl sonra Mescidi Aksa...." buyurmuştur.

Ayet ve Hadislerden anlaşıldığına göre yeryüzünde ilk yapılan bina Kabe'dir. Kaynakların ifadesine göre; Kabe gökler ve yer yaratılırken su yüzünde ortaya çıkan bir köpüktü. Bu köpük Kabenin kurulacağı yerin bulunması için bir alamet halinde bırakılmıştır. İlahi bir lütuf olarak yeri tesbit edilen

Kabe'nin ilk inşaatı Hz. Adem (AS) zamanında Melekler tarafından yapılmış, 7 görevli melek binanın muhafazası için görevlendirilmiştir.

Aradan asırlar geçince yağmurlar, rüzgarlar ve güneş Kabe'nin yüzeyde kalan kısmını ortadan kaldırmış, temeli aynen korunmuştur. Hz. İbrahim (AS), hanımları arasında çıkan bir anlaşmazlık üzerine, Allah (C.C.)'nın emriyle Filistinden kalkıp, hanımı Hacer validemizle oğlu İsmail bugünkü Kabe'nin olduğu vadiye bıraktığı zaman görünürde hiçbir şey mevcut değildi. Bir kadın ve bebek İsmail'i tek başlarına oraya yerleştirdiğinde Kur'an diliyle şöyle dua etmişti: "Ey Rabbimiz, ben soyumdan bir kısmını senin kutsal evinin yanında ekin bitmez bir vadi içinde yerleştirdim. Rabbimiz (beytinde) namaz kılmaları için insanlardan bir kısmının gönülleri onlara meylettir. Şükretmeleri için onları meyvelerle rızıklandır"

İbrahim 27

Hz. İbrahim (AS) zaman zaman ziyaretlerini yaptığı bebek olan İsmail (AS) büyüyüp 30 yaşına gelince; yine Allah (CC) emriyle melekler tarafından inşa edilen temeller üzerine Kabe tekrar inşa edildi. Yapılan binanın o zaman ne tavanı, ne kapısı, ne penceresi vardı. Dört duvardan ibaret olan bir yapı idi. Bu basit yapı için, 10 ayrı dağdan su taşındı. Hz. İbrahim (AS) ustalığını, oğlu İsmail (AS) işçiliğini yaptı. Bugün muhafaza içinde bulunan İbrahim Makamı asansör iskele olarak kullanıldı.

Kabe'nin üstü sonradan Himyer Hükümdarı Esat b. Tubba tarafından örtülmüştür. Peygamberimizin dedelerinden Kusay Ka-

be'nin örtüsü ve bakımı için vergiler koyarak, beyte hizmeti daha da yoğunlaştırılmıştır.

Kabe'nin yeniden inşası Kureyş tarafından gerçekleştirilmiş, kuru taşlarla örülmüş sade bir yapı olan bina üzerindeki örtü yıllar geçince yıpranmış, fakat bir türlü yıkmaya cesaret edemiyorlardı. Tam bu esnada Cidde yakınlarında Rum yapı ustası ve marangozu Bakom'a ait inşaat malzemesi yüklü Gemi karaya oturdu. Bakom'la görüşülüp malzeme satın alındı. Kabeyi yıkmaya hususunda görüş birliğine varıldı. Duvarlar, yıkılıp yapılmak üzere kabileler arasında paylaştırıldı. Fakat yıkmaya teşebbüs edince duvarın üstünde yıkıma engel olan sırtı kara, karnı ak, başı oğlak başı gibi olan bir yılan belirdi. Yaklaştığı zaman başını kaldırıp korkunç sesler çıkararak yıkıma engel oluyordu. Bu belayı kaldırması için dualar ettiler. Kartaldan büyük bir kuş onu bulunduğu yerden kaldırıp hacun tarafına götürdü ve onu yer yutar.

Melekler tarafından atılan temellere kadar inildi. Büyüt taşlar çıktı. Bunlar çıkarılmaya çalışılınca Mekke sallandı. Temelden çıkan bazı küçük taşlar üzerinde;

"Ben Mekkenin sahibi Allahım"

"Onu Masum yedi melek kuşattım"

"İki dağ ortadan kalkmadıkça kabe kalkmayacaktır" yazıları görüldü.

İlk temeller üzerine yapılan bina için toplanan yardım yetmediğinden bina biraz küçültülerek Hatim denilen yer Kabe'ye dahil olduğu halde dışarıda bırakıldı. Kabenin yapım işi Hacer'ul Esved hizasına gelince kabileler arasında bu kutsal taşın yerine konulması hususunda münakaşa çıktı. Peygamberimizin hakemliği ile bu işi de tatlıya bağlayıp kabileler taşı birlikte koydular.

Kabe'nin kapısı 2 metre yüksekliğe kondu. Taban kısmı toprakla dolduruldu. Böylece sel sularından korunmuş oldu. Kabe'nin Kureyş tarafından inşası esnasında altıno-

luk tarafında bulunan ve dışarıda bırakılan yarım ay şeklindeki bölüme hicr denir ki; burada namaz kılmak Kabe'nin içinde kılmak gibidir, Hicri çevreleyen 1 metre yükseklik, 1.5 metre genişliğindeki duvara hakim denir.

Peygamberimiz (sav); "Kavmim küfürden yeni dönmüş olmasa hicr'i Kabe'nin içine dahil eder, biri doğu, biri batı kısmına olmak üzere iki kapı koyardım" buyurdu.

Kabe'nin fiziki durumu

Dikdörtgen şeklinde olan Kabe'nin uzunluğu 12 metre, genişliği 11 metre ve yüksekliği 13 metredir.

Köşeleri

Hacer'ul Esvedi solumuza alarak durursak sırasıyla; Rüknu Hacer'ul Esved, Rüknu İrakî, Rüknu Şamî, Rüknu Yeman-i, Kâbe kapısı ile Hacer'ul Esved arasında bulunan kısma mültezem denir. Hacer'ul Esved'den başlayarak Kâbe'yi 1 kere dolaşmaya savt, 7 kere dönmeye tavaf denir. 7 tavaf bir umreye 3 umre bir hacca bedel olarak nitelendirilir. Peygamberimiz (SAV) bir hadisi şerifte: "50 kere tavaf edenlerin geçmiş günahları affolunur." buyurmuştur.

Zemzem

Zemzem bol ve çok suya denir. Suyun çokluğu ve bolluğundan dolayı bu isim verilmiştir. Zemzem Hz. İbrahim (AS)'mın hanımı Hacer ve oğlu İsmail (AS)'ı bu gün kü Kabe'nin yerinde bıraktığında; sular bitince Hacer validemiz su aramak için, önce Safa sonra da Merve tepelerine koşması ve bu koşmaları 7 kere tekrarladıktan sonra Merve tepesine çıkınca kulağına bir ses geldi. Hz. Hacer Validemiz merhamet isteyerek "Ey seslenen kişi, sesini bize duyurdun, eğer bize yardım edebilirsen et." dedi. Meleğin öküçesi veya kanadı ile yeri kazıp zemzemi çı-

kardığını gördü.

Hacer Validemiz koşarak bu suya geldi. Kana kana içti. Kırbasını doldurdu. Dağılmasın diye etrafını kumlarla çevirdi. Öyle yapmasaydı, zemzem bir ırmak olup akacaktı.

Zemzemi çıkaran Cebrail (AS) buradan ayrılırken; "Sakin burada yok olacağız diye korkmayın. İşte burası Beytullah'ın yeridir." dedi.

Kaynaklar

Zemzemin üç koldan beslendiğini bildirmektedirler.

- 1- Hacer'ul Esved Rüknu hızasından,
- 2- Safa tepesi hızasından,
- 3- Merve tepesi hızasından.

Zemzem Kuyusu huzaa kabilesi tarafından kapatılıp yok edilmiş ve sonradan Peygamberimiz (sav)'in dedesi Abdul Muttalib tarafından tekrar çıkarılmıştır. Kaynakların ifadesine göre çeşitli yıllarda temizlenen kuyunun denizle bağlantılı olduğu rivayetler

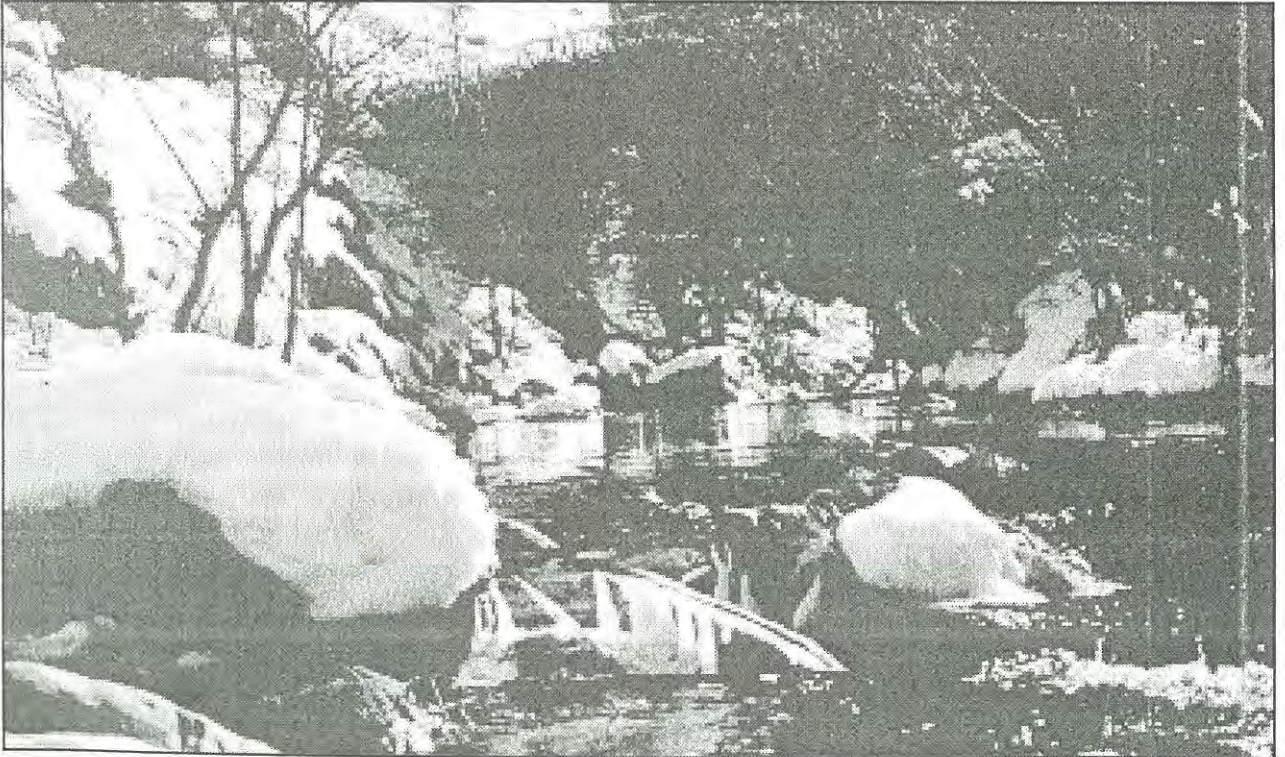
arasındadır. Kuyunun ağzı 1.70 cm. çapında, 13,5 metre derinliğindedir.

Peygamberimiz (sav): "Zemzem ne için içilirse onun için olur." buyurmuştur. İslam'ın ilk yıllarında yeni müslüman olan bazı sahabiler 30 gün yemek ihtiyaçlarını zemzem içerek karşılamışlardır. Bunlardan biri Ebu Zerr'el Gıfari (RA)'dır.

Peygamberimiz (sav) miraca çıkarken kalbi zemzemle yıkandığından zemzem dünya ve ahiret sularının en faziletlesi olarak kabul edilmiştir.

Nice aşıkların hasretle yanıp tutuştuğu Beytullah'ı helal mal ile ziyaret edip karşılığı Cennet olan, kabul edilmiş hac yapmayı, Mevla tüm inananlar için mukadder kılsın.

2 ayını geride bıraktığımız 2000 yılının ve yaklaşan kurban bayramının beldemize, cennet vatanımıza, islam alemine ve tüm insanlığa hayırlar getirmesini Cenab-ı Allah (CC)'den diler saygılar sunarım.

ÇOCUK SAYFASI

Merhaba sevgili arkadaşlar. Yenibinyıla girdiğimiz bu günlerden sonra inşallah Çetmi'nin Sesi dergisinin çocuk sayfası bölümünde birlikteyiz. Gelin bu bölümü hep beraber oluşturalım. Olmaz mı? Bunun için de sizin istekleriniz, resimleriniz, şiirleriniz, fıkralarınıza ihtiyacımız var. Çetmi'nin Sesi olurda, Çocuk Sayfası olmaz mı?

Emine ÖZGÜL

SORULAR

1. SORU :

O gece yağmur yağıyordu. Cin Ruhi "72 saat sonra hava güneşli olmayacak" dedi. Bunu nasıl bilmişti?

2. SORU :

17 ayı 170 Çinli, 100.000 yarasa 50 Çinli ve 10 ayı 4 fil kadar yemek yiyor. 12 filin yemeği kaç yarasa eder?

Sayı : 13

KİTABIN HİKAYESİ

Bir kitabın hikayesini anlatayım size,
Çok macera yaşamış kitap olana kadar,
Bakın neler yaşamış bize gelene dek,
Ben anlatayım sıkılmazsanız.

Önce bir tohum idi küçücük,
Toprağa girdi büyümek için,
Güneş dedi, "ben varım", yağmur dedi, "ben de",
Büyümek için tohumu başladılar yarışa.

Mevsimler bir birini izledi,
Küçük tohum büyüdü fidan oldu
Derken çiçek açtı, meyve verdi.
Büyüdü, büyüdü kocaman bir ağaç oldu.

Artık yaşlandı ama yine dimdikti,
Dimdik olması uzun sürmedi,
Baltaların sesi hiç kesilmedi
Yere serildi koskoca gövdesi.

Kamyonlarla taşındı fabrikaya,
Kesildi her tarafı paramparça
Makinalara atıldı ve düzlendi.
İncecik kıl gibi edildi.

Artık kağıt oldu çizgili, çizgisiz,
İçine sıra sıra bilgiler doldu,
Bize ilim ve bilgi sunan,
İki kapak arasında, bir kitap oldu.

BİR SORU DAHA...!

*Soldaki kibrit çöplerinden 5 tane-
sinin yerini değiştirerek 2 kare elde
edebilmisiniz?*

Soruların Cevaplarını Önümüzdeki Sayımızda Yayınlayacağız.

Öğrencinin Dersteki Durumu

İlk 10 dakika

İlk 20 dakika

İlk 30 dakika

Son 10 dakika

İyi olmak kolaydır, zor olan adil olmaktır.

Ocak - Şubat
2000

BULMACA SAYFASI

ADA	GORU	ASARCI	KIZILKAYA
AKEGRŞK	GOYAK	BALLICAK	NASIF
AKKAYA	KAKLIK	ÇAMURYALANI	SIGINDI
AKMUĞAR	KAYABAŞI	ÇAKILI	DABAKLIK
AMBARGAYA	KUZAN	SAZ	ORUZLU
ANIRCAK	KUZANYAKA	DÜDEN	YAGRINGÖLÜ
ARILIK	KIRAÇ	GEDŞK	YANIK

Çetmi yöresinin yukarıdaki yayla ve yer isimlerini aşağıda karışık olarak verdik bakalım bulabilecek misiniz?

Ç	A	M	U	R	Y	A	L	A	N	I	Ş	K	E	S	Y
A	K	E	G	R	Ş	K	G	O	R	U	Z	L	U	P	A
K	M	U	U	A	S	A	R	C	I	K	K	A	Y	O	G
I	U	B	Z	Ç	Ç	K	I	Z	I	L	K	A	Y	A	R
L	N	A	A	A	O	K	Ş	N	A	S	I	F	R	A	I
L	A	L	N	R	N	A	A	A	R	I	L	I	K	O	N
I	R	L	Y	I	G	Y	B	Z	S	N	K	Ş	D	E	G
F	A	I	A	K	R	A	A	U	A	D	A	N	S	L	Ö
N	K	C	K	D	H	C	Y	K	Z	I	B	Ö	A	A	L
E	S	A	A	Ç	A	O	A	A	A	C	A	N	Z	K	Ü
L	I	K	A	K	L	I	K	K	E	F	D	Ü	D	E	N

HABERLER

HABERLER

VEFAT EDENLER

Fatma DAL 11 Şubat 2000
Cuma günü vefat etmiştir.
Kendisine Allah'tan rahmet
ailesine başsağlığı diliyoruz.

EVLİLER

- * Mustafa Aydoğdu (Halit Aydoğdu'nun oğlu)-
..... Bozdemir (Veli Bozdemir'in kızı)
- * Kazım Şavkır (Mevlüt Şavkır'ın oğlu)- Derya
Kapar (Yeni Köylü Kerim Kapar'ın kızı)
- * Şükrü Kocaman (Abdurrahman Kocaman'ın oğlu)-
Sultan Sarca (Eğisseli Ahmet Sarca'nın kızı)

NİSANLILAR

- * Aziz Uslan (İbrahim Uslan'ın oğlu)- Fatma Ergül (Mustafa Ergül'ün kızı)
- * Memiş Boz (Mustafa Boz'un oğlu)- Meryem Akbay (Ali Akbay'ın kızı)
- * Hasan Karaçam (İbrahim Karaçam'ın oğlu) - Nuray Kocamaz (Ramazan Kocamaz'ın kızı)

KASAPOĞULLARI

**TUHAFİYE KONFEKSİYON
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.**

Merkez : Yeni Çarşı No: 4
Tel : 0.324. 814 29 04 - Cep : 0.533. 256 43 48

Şube : Bulvar Caddesi Turgay İşmerkezi No : 26/E
Tel : 814 68 64 - 814 68 65 ANAMUR

Görkem

Alçı Dekorasyon

X Alçıpan

X Asmatavan

X Kartopiyer

X Sütun

X Kemer

Bilal

≈

Bayram

Hasan

Rauf Denктаş Caddesi Hilal Sitesi 35/A

Tel : 236 68 39

Cep : 0.542.436 39 07

Cep : 0.542.346 28 27

KONYA

*Mübarek Kurban Bayramının
Tüm İslam Alemine ve Hemşehrilerimize
Hayırlara Vesile Olmasını Dileriz*

Hidayet ŞEVİK

Tel : 0.242. 311 31 39

ANTALYA

KORKMAZ TEKSTİL

Toptan Çamaşır ve Bebe

Fahrettin KORKMAZ

Demirciler İçi No : 3

Sepharan Mah.

Tel : 352 19 60 KONYA

İbrahim TTKIR

İnşaat Mühendisi - Müteahhit

*Tüm hemşehrilerimizin Mübarek
Kurban Bayramlarını en içten
Dileklerimle Kutlar,
Sıhhatli Günlerle Başarılar Dilerim*

Alaaddin Caddesi Babalık Sokak Cihan işhanı No : 104

Tel : 0.332. 354 79 44 **KONYA**

AYVAT

**TUHAFİYE VE KONFEKSİYON
ÇEŞİTLERİ**

✿ **ARYÜN BAYİİ** ✿

*Mübarek Kurban Bayramının
Tüm İslam Alemine ve Hemşehrilerimize
Hayırlara Vesile Olmasını Dileriz*

Şeref AYVAT

Tevfikiye Caddesi Unkapanı Sokak No : 13-15 (Kapu Camii Kible Karşısı)

Tel : 351 78 73 Fax : 352 50 00 **KONYA**

CENGİZLER

◆ Tuhafiye

◆ Konfeksiyon

◆ Manifatura

San. ve Tic. Ltd. Şti.

*Tüm Hemşehrilerimizin
Mübarek Kurban
Bayramlarını En içten
Dileklerimizle Kutlar, Sağlık
ve Afiyetler Dileriz*

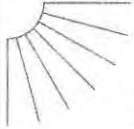
Merkez : Yeni Çarşı No : 24 Tel : 814 28 99

Şube : Akbank Karşısı ANAMUR

ÖZEN PASTANESİ

*Tüm Hemşehrilerimizin
Mübarek Kurban
Bayramlarını En içten
Dileklerimizle Kutlar,
Sağlık ve Afiyetler Dileriz*
Hasan EŞSİZ

Muratpaşa Mahallesi 562. Sokak Uluçay İşhanı No : 70/B
Tel : 0.242. 248 17 06 Cep : 0.532. 434 23 94 ANTALYA

PARLAYAN TUHAFİYE

*Tüm Hemşehrilerimizin
Mübarek Kurban
Bayramlarını En içten
Dileklerimizle Kutlar,
Sağlık ve Afiyetler Dileriz*
Kenan Parlakçı

Demirciler içi No : 25

Tel: 0.332. 352 13 06 KONYA

Özgül Ticaret

Manifatura-Tuhafiye-Konfeksiyon

*Tüm Hemşehrilerimizin
Mübarek Kurban
Bayramlarını En içten
Dileklerimizle Kutlar,
Sağlık ve Afiyetler Dileriz*
Mahmut Özgül

Yeni Çarşı No : 19

☎ : 814 23 32

ANAMUR

Operatör Doktor

**Ali
ÖZEL**

Kadın Hastalıkları Doğum Uzmanı

(Ultrason)

*Mübarek Kurban Bayramının
Tüm İslam Alemine ve Hemşehrilerimize
Hayırlara Vesile Olmasını Dilerim*

Ali Çetinkaya Caddesi Gündoğdu Apt. Kat : 1 (D. Garajı Karşısı)
İş Tel : 321 63 40 Ev Tel : 248 59 75 Cep : 0.532. 283 24 91ANTALYA

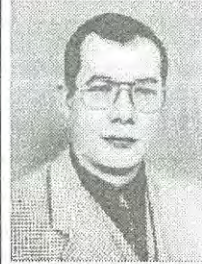

**NURBAŞAK
SIHHİ TESİSAT**

*Tüm Hemşehrilerimizin
Mübarek Kurban
Bayramlarını En içten
Dileklerle Kutlar, Sağlık
ve Afiyetler Dilerim*

Yunus GÜVEN

Kızılsaray Mahallesi 76. Sokak H. Tülüler Pasajı Z. Kat No : 7
Tel & Fax : 244 12 98 Ev Tel : 361 32 92
ANTALYA

İSAOĞLU

**ANTEP
BAKLAVALARI
PASTA SALONU**

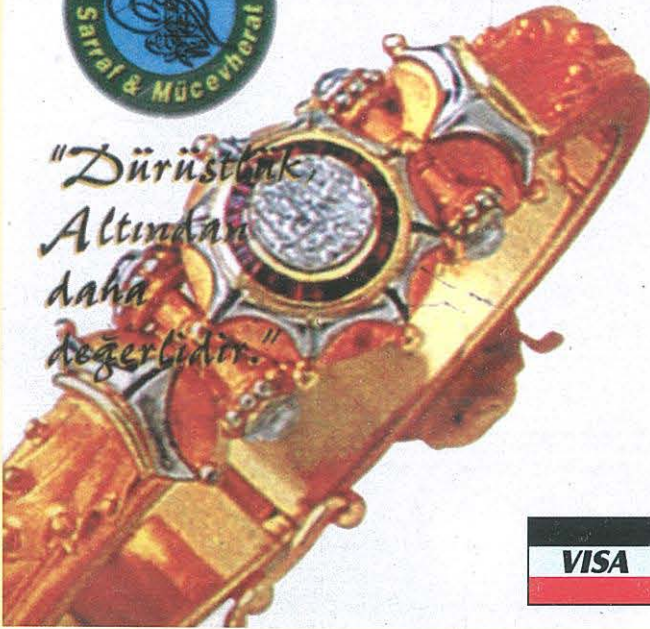
*Tüm Hemşehrilerimizin
Mübarek Kurban
Bayramlarını En içten
Dileklerle Kutlar, Sağlık
ve Afiyetler Dilerim*

Mehmet AKCAN

Mimar Sinan Cad. No : 23 /B
İş Tel : 0.246. 232 53 95 Ev Tel : 0.246. 218 61 42
ISPARTA

"Dürüstlük
Altından
daha
değerlidir."

Osmanlı
SARRAF & MÜCEVHERAT

Recep Demirkol

**Pırlanta, Elmas, İnci, Saat ve
her türlü 14, 18, 22 ayar Bilezik
Fantazi set, Bileklik, Yüzük, Küpe ...**

sarraflar caddesi no:14 Konya

Tel: 0,332, 353 54 19 - Fax: 350 23 06

Özel sipariş yapılır

Tüm İslam aleminin Kurban Bayramını
kutlar hayırlara vesile olmasını dileriz

Express Bilgisayar
LTD.ŞTİ

Acer **HEWLETT
PACKARD** **KRN** **DELL**

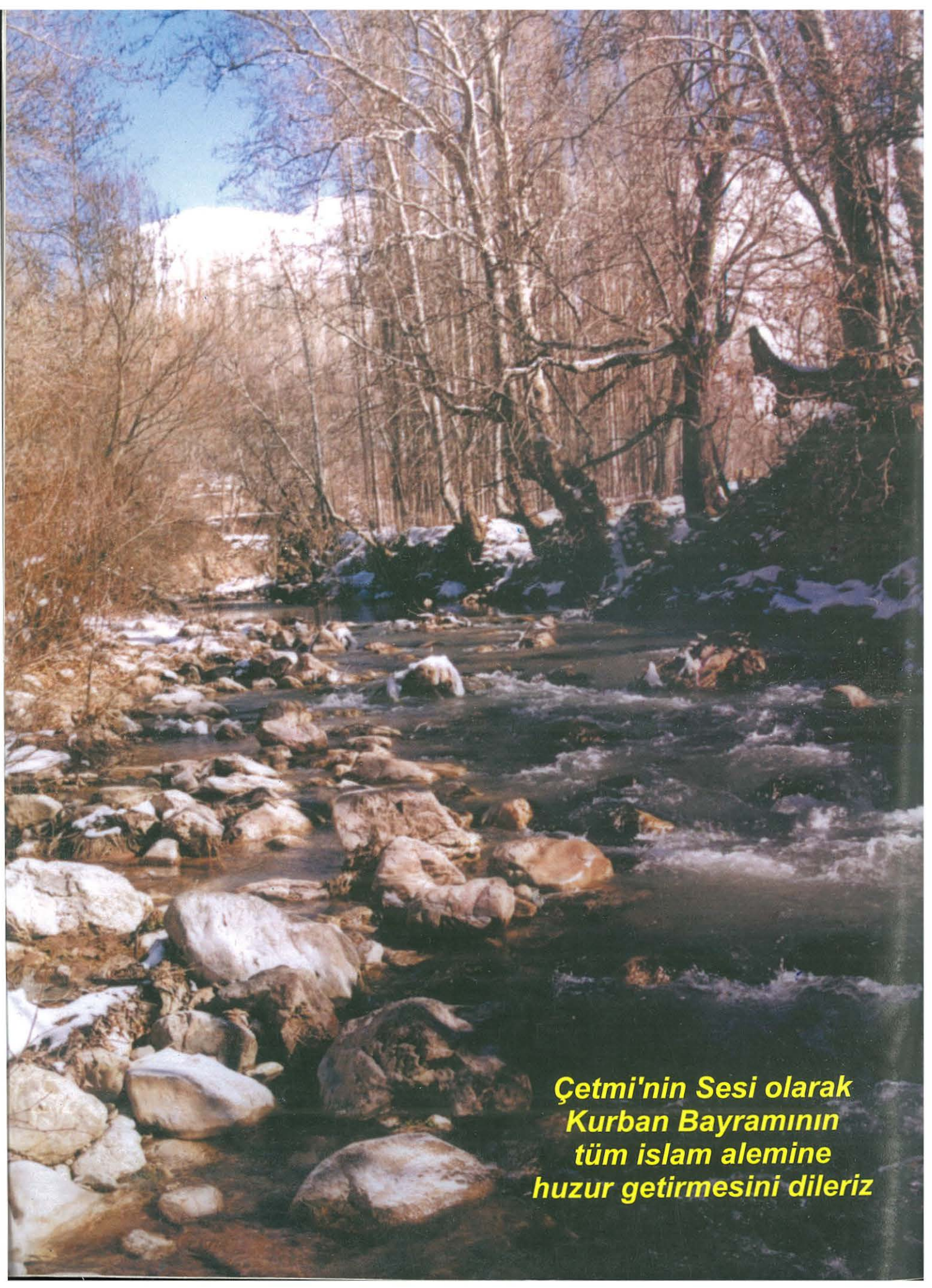
Recep DEMİRKOL
Genel Müdür

Adliye Bulvarı Hamidiye Mahallesi
Baybal Apt. No:21/4 • KONYA
(Zafer otobüs ve tramvay durağı karşısı)
Tel: 0,332, 350 78 66 - 350 61 96
Faks: 0,332, 350 86 61
GSM: 0,532, 504 58 12

INTERNET CITY

- Bilgisayarlar
- Yazıcılar
- B.sayar sarf mızmleri
- Teknik destek servisi
- VEB sayfa tasarımı
- Program yazılımları
- Oyun-Film CD
- Tez yazılımları
- Cep telefonları
- Telsiz telefon
- Karel santral
- Faks makineleri

**Çetmi'nin Sesi olarak
Kurban Bayramının
tüm islam alemine
huzur getirmesini dileriz**